

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

25. ČÍSLO / XIX. ROČNÍK

10 Kč • 0,40 €

26. ČERVNA 2011

Z obsahu:

Po návštěvě Chorvatska
Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci
8. června 2011
- strana 2 -

Světlo z Východu
Sebastian Bednarowicz
- strana 4 -

Uprostřed kulturního boje
Christof Gaspari
- strana 6 -

Zázrak z Lermy
V „přestárlém“ klášteře
vzniklo nové mladé
řeholní společenství
- strana 8 -

Kristus zemřel
„za všechny“?
Zamyšlení nad slovy
proměňování
- strana 9 -

Děvčátko
- strana 9 -

O panenském
mučednictví Panny Marie
věděl jen On
Marta Robinová
- strana 10 -

Mše svatá - zdroj svatosti
Mateo Crawley
- strana 11 -

Tradiční eucharistický průvod v italském městě Bolsena

Editorial

Tradiční eucharistický průvod, který je zobrazen na titulní stránce, se konal v italském městě Bolsena. To je město velmi památné. Nocoval zde v roce 1263 pražský kněz Petr, který byl velmi zbožný, ale nemohl se zbavit vážných pochybností o skutečné přítomnosti Pána v Eucharistii. Vydal se proto na kající pouť z Čech až do Říma. Na zpáteční cestě celebroid v Bolseně mši svatou v kapli svaté Kateřiny, a když ho zde opět přepadly pochybnosti, vytekla náhle z rozlomené hostie živá lidská krev. Tento eucharistický zázrak pak přiměl papeže Urbana IV., aby vyhověl svaté Julianě z Cornillon, a zavedl rok nato pro celou církev slavnost Božího Těla (viz katecheze ve Světle č. 48/2010).

Kdyby se všichni kněží, kteří pochybují o skutečné přítomnosti Pána Ježíše v konsekrované hostii nebo v ni přímo nevěří, vypravili najednou na kající pouť do Říma, zaplnili by v bazilice Svatého Petra nemálo místa. Pro tyto kněze nekrvácí hostie, ale samo Ježíšovo Srdce. Proměňování chleba a vína v Tělo a Krev našeho Pána tvoří samu podstatu a hlavní smysl jejich kněžského povolání. On sám jim při kněžském svěcení udělil tuto nejvyšší moc vykonávat nejsvětější úkon, od kterého se odvíjí všechno ostatní. Takoví nevěřící kněží nesmírně degradují sami sebe a jejich vystupování v chrámě je pokrytecká přetvářka, která připomíná spíše manipulátory a hluboce uráží nejen Boha, ale všechny opravdové věřící, kteří se účastní jejich bohoslužeb. Možná, že dokážou zaranžovat u oltáře zajímavé představení, ale zcela se míjejí svým nejvlastnějším posláním. Šel by někdo z nás k lékaři, který nevěří, že by lékařská věda a dovednosti mohly někomu vrátit zdraví, a naši důvěru v medicínu by pokládal za zaostalou pověru?

Pán nás zve do svého chrámu nikoliv na pestrá představení, ale na skutečné osobní a nejintimnější setkání s námi. Týká se toho sho-

dou okolností úryvek z Matoušova evangelia, který slyšíte tuto neděli. Je to jedna část velké Ježíšovy přednášky k prvním seminářům vůbec, je to součást přípravy apoštolů na jejich kněžské povolání. Pán v ní formuluje náročné a nesmlouvavé nároky, které klade na kněze, a nekompromisně prohlašuje, že kdo je není ochoten přijmout, není ho hoden. Proč je Pán tak náročný? Protože potřebuje, abychom mohli osobu jeho kněze přijímat skutečně tak jako jeho samotného, požaduje, aby jeho kněží byli skutečně „druhý Kristus“. Posílá je mezi nás jako součást spasitelného opatření, kterým zajišťuje svou trvalou přítomnost mezi námi. Jen ten, kdo přijímá kněze jako Krista, obdrží odměnu Krista. Kdo ho přijímá jako sympaťáka, obdrží odměnu sympaťáka.

Nemějte nám za zlé, milí čtenáři, že vám někdy předkládáme texty, které jsou vlastně určeny kněžím. Slova dnešního evangelia jsou také určena kněžím, ale jsou jim určena ve vašem zájmu. Z takových textů však nejlépe poznáváme, čím je, nebo čím by měl být náš kněz, a co i my jako věřící máme právo od něho očekávat. Ježíšův plán nám blíže vysvětluje Mateo Crawley (str. 11). Tak se dovídáme, že Pán svým kněžím nejen ukládá, aby byli druhým Kristem, ale dává jim k tomu také potřebné prostředky, především sám sebe v Eucharistii. Oběť mše svaté není jednosměrná cesta jako vystoupení na pódiu nebo před kamerou. Mše svatá má být dvojproměňování: Ježíš se proměňuje v rukou kněze, aby pak jeho proměnil v sebe. To vyžaduje od kněze připravenost k oběti. Aby mohl naplňovat své poslání, požaduje Pán od něho, aby nejen proměňoval chléb a víno, ale aby proměnil také sebe. Ona Pánova náročnost vůči jeho služebníků nám může připadat tvrdá, ale ve skutečnosti je pozváním k nejvyšší důstojnosti: ke ztotožnění s Kristem. Kněz

Dokončení na str. 10

Po návštěvě Chorvatska

*Katecheze Benedikta XVI.
při generální audienci 8. června 2011*

Drazí bratři a sestry, dnes bych k vám chtěl promluvit o pastorační návštěvě Chorvatska, kterou jsem uskutečnil minulou sobotu a neděli. Apoštolská cesta byla krátká a odbyla se celá v hlavním městě Záhřebu, byla nicméně bohatá na setkání a především na intenzivního ducha víry, neboť Chorvati jsou národ od základu katolický. Obnovuji své poděkování kardinálu Bozanićovi, záhřebskému arcibiskupu, a Mons. Srakićovi, předsedovi biskupské konference, a ostatním chorvatským biskupům, stejně jako prezidentu republiky za vřelé přijetí, které mi připravili. Moje vděčnost patří také civilním úřadům a těm, kteří spolupracovali různým způsobem při této události, zvláště těm, kteří na tento úmysl přinášeli modlitby a oběti.

Odpovědnost katolických rodin

„Spolu v Kristu“, to bylo motto mé návštěvy. Vyjadřuje především prožitek ze spojení ve jméno Krista, zážitek být církví, která se projevuje v Božím lidu sjednoceném kolem Petrova nástupce. Ale „Spolu v Kristu“ mělo v tomto případě zvláštní vztah k rodině, protože hlavní příležitostí k mé návštěvě byl 1. národní den chorvatských katolických rodin, který vyvrcholil eucharistickou slavností v neděli dopoledne, na které jsem viděl v areálu hipodromu v Záhřebu velké množství věřících. Bylo to pro mne velmi důležité, utvrdit ve víře především rodiny, které II. vatikánský koncil nazývá „domácí církev“ (srov. LG 11). Blahoslavený Jan Pavel II., který navštívil Chorvatsko dokonce třikrát, přikládal velký význam rodině v církvi; a tak touto cestou jsem chtěl navázat na tento

aspekt jeho magisteria. V dnešní Evropě mají národy se solidní křesťanskou tradicí zvláštní odpovědnost hájit a propagovat hodnotu rodiny založené na manželství, která má rozhodující poslání jak ve výchovné, tak v sociální oblasti. Toto poslání mělo proto zvláštní význam pro Chorvatsko, bohaté na duchovní, etické a kulturní dědictví, které usiluje o vstup do Evropské unie.

Ve velkém večeradle

Mše svatá byla slavena v příznačné duchovní atmosféře nověny k Letnicím. Jako ve velkém večeradle pod širým nebem spojily se chorvatské rodiny v modlitbě a prosily spolu o dary Ducha Svatého. To mi umožnilo zdůraznit dar a společenství v církvi, stejně jako dodat odvahy manželům k jejich poslání. Za našich dnů, kdy bohužel konstatujeme, že se množí rozluky a rozvody, věrnost manželů se stala sama o sobě významným svědectvím Kristovy lásky, která umožňuje žít v manželství v jeho podstatě, tedy jako sjednocení muže a ženy, kteří s Kristovou milostí se milují, pomáhají si po celý život v radosti i v bolesti, ve zdraví i v nemoci. První výchova k víře spočívá ve vlastním svědectví věrnosti manželské smlouvě: z ní děti přijímají beze slov, že Bůh je v lásce věrný, trpělivý, ohleduplný a velkodušný. Víra v Boha, který je Láska, se předává především svědectvím věrnosti manželské lásky, která se promítá samozřejmě do lásky k dětem, plodu této jednoty. Ale tato věrnost není možná bez Boží milosti a bez podpory víry a Ducha Svatého. To je důvod, proč se Pan-
na Maria nepřestává přimlouvat u Syna, aby – jako na svatbě v Káně – ustavičně obnovoval

Dokončení na str. 12

Služba Slovu

Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle

Kdo nese kříž, není mne hoden.

Dnes budeš svědkem závěrečné řeči, kterou Ježíš připravuje své přátele na jejich apoštolské poslání. Připrav se usebraností a modlitbou, abys dobře pochopil smysl jeho slov. Vyslechnout, co požaduje od hlasatelů svého slova, je důležité i pro ty, ke kterým je posílá. Mají jim totiž nejen naslouchat, ale všemožně jim napomáhat, aby mohli dostát svému úkolu. Abys mohl Ježíše slyšet a rozmlouvat s ním, opustil jako poslušný Syn a Boží Vyslanec Otcovo lůno, slávu, jas a blaženost nebeského království a odebral se k lidem. Zde uprostřed nich jim slovem i příkladem hlásá radostnou zvěst. Když jej provázíš na této jeho pozemské pouti, máš dostatek příležitostí, abys poznal, že se tomuto poslání věnuje s plným nasazením. O nic jiného se nezajímá. Nevytváří si zázemí rodinného prostředí, nedělá nic pro své pohodlí ani pro zajištění své budoucnosti. Stále trvá stav, že nemá, kam by hlavu složil⁽¹⁾, nemá ani pomyslení na vlastní blahobyť. Celý svůj život zaměřil k jedinému cíli: hlásat chudým radostnou zvěst⁽²⁾. Taková je totiž vůle jeho Otce a tu pokládá za nejvyšší hodnotu, které je třeba se celou zasvětit a obětovat pro ni i život.

Zanedlouho však přijde čas, kdy se cestou kříže vrátí k Otci, aby nám připravil místo; žeň bude hojná, ale dělníků málo, potřebuje tedy vychovat své spolupracovníky a nástupce, kteří půjdou, aby jeho jménem šířili Boží království. Má-li být jejich hlásání účinné, musí se mu tak jako On odevzdat zcela a beze zbytku. Pokud by jejich srdce ulpávalo na čemkoliv jiném, nemohli by být jeho učedníci. Naprostá oddanost Mistru a svěřenému poslání má přednost i před tak přirozenými a tradičními hodnotami, jako jsou příbuzenské vztahy. Dříve než namítneš, zda to není příliš tvrdé, uvědom si, že Ježíšovo království není z tohoto světa. To je také smysl jeho požadavku: *vzít kříž a následovat ho*. Učedníci už jistě potkali žalostný průvod, ve kterém odsouzenec nesl svůj kříž. Při té představě si ještě nepřipouštějí, jak vážně to Pán myslí. Ty však již víš, že to není obrazná fráze ani nadsázka. Ježíš skutečně vynese na svých bedrech kříž na místo Oběti. **Hlásání Jeho slova musí být podloženo dokonalou obětí sebe sama.** Připomeň to všem, kteří nejsou schopni domyslet a docenit to, čemu dnes říkáme **celibát: svůj život nalezne jen ten, kdo jej ztratí.**

Ježíšovi apoštolové, kteří přijali jeho výzvu, aby ho bezvýhradně následovali a nezištně slou-

žili evangeliu a Božímu lidu, jsou pak pro tebe opravdovým darem a trvalým zpřítomněním Boží velkodušnosti. Pochop, jak bláhová by byla snaha zbavit je zasvěceného života, jako by to byla „vnucená přítěž“, a raději je zahrň vděčnou úctou. Kdybys jim chtěl našeptávat, aby se *ohlíželi nazpět*, dával bys jen najevo, žeš nic nepochopil. Chceš-li jim být opravdu nápomocen, poslouchej Ježíše, který od tebe očekává, že jim posloužíš zcela jiným způsobem. Máš převzít péči o ně a o jejich potřeby tak, aby se mohli plně věnovat svému poslání jak ve službě slova, tak v oběti.⁽³⁾ Mají-li se dokonale ztotožnit s Ježíšem, pak z toho plyne, že cokoli prokazuješ jim, prokazuješ jemu samému. *Kdo je přijímá, přijímá Ježíše.* Přijímat hlasatele znamená přijímat Krista, každá služba prokázaná jim je službou samému Kristu.

Jen se trochu zamysli, a zjistíš, že se dá pro Kristovy kněze udělat mnohem více než jen *podat číši studené vody*. Můžeš bez výhrad uvěřit Pánovu slovu, že *nepřijdeš o svou odměnu*, kdykoliv tvá vynalézavá ochota a obětavost uvolní knězi ruce a čas, aby mohl posloužit tam, kde může posloužit jen on. Porad se se svatými ženami, které Pána provázely a vydržovaly ho ze svého majetku, a otevře se ti celá paleta možností, jak se může laik podílet na kněžské službě. Občerstvujícím douškem bude pro kněze, kdykoliv mu dáš zakusit, že není sám a že jeho práce v Ježíšově jménu není nikdy marná. I před tebou se tak otevírá cesta *opustit všechno* nepodstatné a pomíjející *a jít za ním*, když přestaneš myslet především na sebe, ale obětuješ své pohodlí pro Boží království.

Kdykoliv ti pak případně obtížné vidět v nedokonalých lidech Kristovy zástupce, podívej se dobře na ty apoštoly, které dnes Ježíš rozesílá mezi lidi. I oni mají daleko k dokonalosti. Ježíš vidí jejich vady a nedostatky velmi dobře, a přesto si je vyvolil. Počítá s nimi s takovými, jací jsou. Bude je dále vychovávat jejich služba a milost Božího Ducha. *Pán bude leskem jejich moci a jeho přízní poroste jejich síla.*⁽⁴⁾ Nesnaž se budit svým kritickým postojem dojem, jako by se Ježíš ve svém povolání zmýlil. Raději spoléhej s vírou na jeho slovo a na jeho lásku, která si umí velmi dobře posloužit i nedokonalým nástrojem. Čeho se však musíš pilně vyvarovat, je, abys pro nikoho z nich nebyl pokušením a pohoršením. *Zpívej navěky o Hospodinových milostech*⁽⁵⁾, že dal lidstvu nedocenitelný dar kněžské služby. Pros za kněze i za sebe, aby se ve všech naplnila jeho vůle.

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Mt 8,20; ⁽²⁾ Lk 4,18; ⁽³⁾ srov. Sk 6,2-4;

⁽⁴⁾ srov. resp. žalm 89; ⁽⁵⁾ srov. tamt.

Liturgická čtení

1. čtení - 2 Král 4,8-11.14-16a

Jednoho dne Elizeus procházel přes Šunem. Žila tam zámožná žena a ta ho pozvala k jídlu. Kdykoli tam procházel, zašel se tam najíst. A ona řekla svému muži: „Vím, že je to svatý muž Boží, který k nám vždy přichází. Upravíme mu v poschodí malou světničku a dáme mu tam lůžko, stůl, sedadlo a svícen, a kdykoli k nám přijde, může se tam uchýlit.“ Když tam zase jednou Elizeus přišel, vstoupil do světničky a odpočinul si tam. Řekl svému služebníku Gechazimu: „Co by se dalo pro ni udělat?“ On odpověděl: „Nemá přece syna a její muž je už starý.“ Elizeus mu řekl: „Zavolej ji!“ Zavolal ji a ona zůstala stát u vchodu. On pravil: „Za rok v tento čas budeš mít v náručí syna.“

2. čtení - Řím 6,3-4.8-11

My všichni, kteří jsme byli křtem ponoření v Krista Ježíše, byli jsme tím křtem ponořením do jeho smrti. Tím křestním ponořením do jeho smrti byli jsme spolu s ním pohřbeni. A jako Kristus byl vzkříšen z mrtvých Otcovou slávou, tak i my teď musíme žít novým životem. Jestliže jsme však s Kristem umřeli, jsme přesvědčeni, že spolu s ním také budeme žít. Víme totiž, že Kristus vzkříšený z mrtvých už neumírá, smrt nad ním už nemá vládu. Když umřel, umřel hříchu jednou provždy, a když žije, žije pro Boha. Tak i vy se považujte za mrtvé hříchu, ale za živící Bohu, když jste spojeni s Kristem Ježíšem.

Evangelium - Mt 10,37-42

Ježíš řekl svým apoštolům: „Kdo miluje otce nebo matku víc nežli mne, není mě hoden; kdo miluje syna nebo dceru víc nežli mne, není mě hoden. A kdo nebere svůj kříž a nenásleduje mě, není mě hoden. Kdo nalezne svůj život, ztratí ho, kdo však ztratí svůj život pro mě, nalezne ho. Kdo vás přijímá, mne přijímá, a kdo mne přijímá, přijímá toho, který mě poslal. Kdo přijme proroka, že je to prorok, dostane odměnu jako prorok; kdo se ujme spravedlivého, že je to spravedlivý, dostane odměnu jako spravedlivý; kdo podá třeba jen číši studené vody jednomu z těchto nepatrných, protože je to můj učedník, amen, pravím vám: nepřijde o svou odměnu.“

Světlo z Východu

Damašek, který byl před 2000 lety svědkem obrácení svatého Pavla, stal se svědkem zázraku, který se od roku 1982 opakuje dodnes. Všechno začalo 23. listopadu, kdy Myrna Nazzour, mladá vdaná žena ze čtvrti Soufanieh, šla spolu se svými příbuznými a přítelkyněmi navštívit svou švagrovou, která trpěla těžkými bolestmi zad. Během modlitby za nemocnou se nečekaně objevil na dlaních Myrny olej. Když těmito dlaněmi namazala bolestivá záda své švagrové, nemocná se hned uzdravila.

Podobná situace se stala dalšího dne, kdy olej proníčil se z Myrny dlaní vrátil zdraví její matce, kterou trápila páteř.

Manželé Nazzourovi se zpočátku snažili věc udržet jen v kruhu nejbližší rodiny. Dne 27. listopadu však začal olej vytékat z malého obrazu Panny Marie Kazaňské, který manžel Mikuláš přivezl spolu s dalšími z Bulharska, kde byl navštívit příbuzné. Olej vytékal v takovém množství, že v krátkém čase naplnil čtyři talíře. Toho dne uslyšela Myrna vnitřní hlas, který jí ukládal, aby dveře domu otevřela všem, kteří

Myrny ruce, z nichž vytéká olej

potřebují uzdravení. Byt mladých manželů se stal „domem Nejsvětější Panny“, který navštěvovaly rostoucí zástupy křesťanů, jak katolíků, tak pravoslavných, muslimů i ateistů.

Dne 15. prosince 1982 zažila Myrna první zjevení Matky Boží. Během modlitby spatřila Marii na balkóně svého bytu. To jí tak vylekalo, že utekla. Elias Zahlaoui, katolický kněz, kterému se svěřila se svým zážitkem, jí poradil, aby se modlila těmito slovy: „Maria, připrav mě, abych dobře porozuměla tomu, co mi chceš říct.“ „Jen to?“ zeptala se Myrna. „Ano,“ odpověděl kněz.

Další zjevení nastalo 18. prosince a Maria sdělila Myrně první poselství. Od té doby do dnešních dnů měla Myrna třicet šest takových extází, které provázela olej na ruku a na tváři. Pětkrát obdržela stigmata na ruce, na nohou, v boku a na tváři. Naposled k tomu došlo o Svatém týdnu roku 2004.

Olej a stigmata

Vylučování oleje jak z rukou, tak z malého obrázku o rozměrech 8x9 cm je z vědeckého hlediska nevysvětlitelné a můžeme mu porozumět jen ve světle východní křesťanské tradice. Myrna Nazzour je řeckokatolička, její muž Mikuláš je pravoslavný. Taková smíšená manželství nejsou na Blízkém východě zvláštností.

Symbolika olejů hraje velkou roli v lidové zbožnosti Východu. Východní křesťané, kteří navštěvují poutní místa, odnášejí si často olej z lamp, které hoří před ikonami, zvláště z bazilik ve Svaté zemi, z Jeruzaléma, Betléma a Nazareta. Tento olej je uznáván za znamení Božího požehnání a uzdravení.

Fenomén nezvyklého ronění oleje byl v tomto případě zkoumán církevními i světskými institucemi. Již v listopadu 1982 rodinu navštívil důstojník syrské bezpečnostní služby. Doprovázel ho lékař Saliba Abdel Ahad, který podrobil dlaně důkladnému bádání. Poručil Myrně, aby si ruce důkladně umyla a osušila ručником. Olej se před zraky udiveného lékaře objevil znovu.

Myrna Nazzour v roce 1990 během jedné ze svých mystických extází, ve které prožívala Ježíšovo utrpení obětované za hříšníky

Jeden z důstojníků prozkoumal stěnu a obrázek a podrobil ho expertize. V tom začal z obrázku vytékat olej. To u člena komise vyvolalo velký dojem, odložil obrázek a začal se modlit. Když nezjistili žádné příznaky podvodu, odešli s tím, že pokud se vrátí, tak jedině jako poutníci, kteří se modlí před zázračným obrázkem.

Vonný olej z obrázku byl postoupen četným laboratorím v Damašku, v Římě, v Paříži a v Německu. Všechny potvrdily, že se jedná o čistý 100% olej rostlinného původu. To je o to zajímavější, že ani olej z olivy není tak čistý a obsahuje různé příměsi. Francouzský lékař objevil v oleji stopy cholesterolu, látky, která je v rostlinách zcela vyloučena.

Zatímco olej se váže na východní tradici, stigmata jsou jev známý jen v západní církvi. Poprvé se stigmata objevila 25. listopadu 1983 kolem 16.30 hod. Syrský lazarisťák, P. Josef Malouli, který jediný z přítomných měl o takovém jevu určité vědomosti, povolal ihned 8 lékařů, aby vyšetřili rány na Myrny těle. Podobně jak se nevysvětlitelně otevřely, beze stopy zmizely kolem 23. hodiny.

Oba fenomény zkoumali později další lékaři a mezi nimi francouzský neurolog dr. Loron. Ten popsál fenomén takto: „Autentické rány spojené s krvácením

nebo bez výtoku krve, jejich zahojení nevyžaduje žádnou lékařskou péči.“

Zvláštní vyšetření uskutečnila skupina skandinávských vědců z univerzitní nemocnice v Oslo. Vyloučili možnost přirozeného vzniku ran, stejně jako hypoxii nebo erytromelalгии.

Poselství

Zvláštní roli v událostech ze Soufanieh mají poselství, která Myrně předává Kristus nebo Maria. Představují výzvu k jednotě křesťanů, obrácení a prokazování bratrské lásky. Již v prvním poselství Maria řekla: „Myslete na Boha, protože Bůh je mezi vámi. Vaše věda je neúplná. Najde však den, kdy vaše vědění dosáhne plnosti. Čiňte dobře těm, kteří vám ubližují. Nikomu neukřivďte! Dala jsem vám olej ve větší míře, než jste o to prosili, ale daruji vám ještě něco silnějšího než olej – obrácení a víru. (...) Hlásejte mého Syna, který je Bůh s námi. Kdo ho hlásá, bude spasen. Víra těch, kteří tak nečiní, je prázdná. Milujte se! Neprosím o almužny pro kostely ani pro chudé. Ti, kteří dávají almužnu, ale nemají lásku, nejsou ničím. (...) Buďte milosrdní. Neodvracejte se od nikoho, kdo vás prosí o pomoc.“

V poselstvích a extázích vysvětlil Kristus Myrně smysl utrpení. Řekl jí 26. listopadu 1985: „Moje dcero, chceš být ukřižovaná, nebo zahrnuta slávou?“ „Zahrnuta slávou,“ odpověděla Myrna. „Chceš slávu od tvůrce, nebo od Stvořitele?“ „Od Stvořitele,“ odpověděla. „K tomu dochází ukřižováním. Pokaždé, když se ohlížíš za tvorem, oči Stvořitele se od tebe odvracejí. (...) Byl jsem z lásky k tobě ukřižován a chci, abys nesla svůj kříž kvůli mně, z vlastní vůle, s láskou a trpělivostí a očekávala můj příchod. Toho, kdo má účast na mém utrpení, učiním účastníkem své slávy. Pro duše není jiné spásy než skrze kříž. Nelekej se, moje dcero, ze svých ran ti udělím dostatek,

abys splácela hříchy hříšníků. To je pramen, ze kterého může každým pít. A když se moje nepřítomnost bude prodlužovat a světlo se před tebou ukryje, neboj se, stane se tak k mojí chvále. Jdi na zemi, kde se rozmohla zkaženost, a zůstávej v Božím pokoji.“

Ve sděleních jí poskytl slova modlitby: „Chtěl bych vás o něco prosit, vryjte si tato slova do své paměti a ustavičně je opakujte: »Bůh mě zachraňuje, Bůh mi dává světlo, Duch Svátý je můj život, proto se ničeho nelekám.«

Modli se, aby se v tobě naplnila Boží vůle, a říkej: »Milovaný Ježíši, dovol mi spočinout v tobě přede všemi tvory, přede vším stvořením, přede vší slávou, přede vší radostí, neboť Ty jsi Nejvyšší. Jen Ty jsi všemohoucí a nade vše dobrý. Příklad ke mně a potěš mě. Rozlom moje pouta a daruj mi svobodu. Bez tebe moje radost není úplná. Bez tebe je můj stůl prázdný.« Pak přijdu a řeknu: Zde jsem, protože jsi mě pozvala.“

Zvláštní posláni, které postupuje poselství Ježíše i Marie, se týká jednoty Církve a všech křesťanů. Několikrát se opakují slova: „Církev je nebeské království na zemi. Kdo ho rozdělil, spáchal hřích, i ten, kdo se radoval z rozdělení, rovněž hřešil.“ Jednota vyžaduje především modlitbu. „Shromažďujte se, modlete se, modlete se, modlete se. Jak pěkné je, když moje děti klečí a přednášejí prosby, nebojte se. Já jsem s vámi.“ Výzva k jednotě je vyjádřena také v prosbě o sjednocení termínu Velikonoc. Východní církve setrvává u juliánského kalendáře a to způsobuje rozdílnost doby slavení Velikonoc. Bolestné je to především tam, kde obě církve žijí vedle sebe i ve smíšených rodinách. V muslimských zemích se křesťanům kvůli tomu vysmívají a pokládají to za protisvědectví vyznavačů Krista.

V době Velikonoc se mimořádné jevy na těle Myrny ukázaly na Velký pátek jen tehdy, když se termín Velikonoc v obou církvích shodoval. Potřebu sjedno-

tit slavení Velikonoc zdůvodnila Matka Boží Myrně také 26. listopadu 1990: „Nelekej se, moje dcero, jestliže mě neuvidíš, dokud se Velikonoce nesjednotí. Proto se ptej mých dětí, zda chtějí vidět na tobě tyto rány a vzpomínat na mého Syna. Jestliže je neboli vidět tě, jak trpíš nadvakrát, pak já jsem Matka, a není pro mě lehké vidět trpět mého Syna vícekrát. Jsme s tebou a se všemi, kteří chtějí, aby Velikonoce byly jedno.“

Uzdravení

Neobvyklé fenomény, které měly své místo v Damašku, provázela četná uzdravení. Je třeba připomenout, že uzdravení z tělesných neduhů byla často důvodem k obrácení. Týkalo se to třeba mladé muslimky, kterou provázel Jamil Margi, lékař ateista, který měl záměr zdiskreditovat to, co nazýval „konstruovaný podvod“. Po nevysvětleném náhlém uzdravení mladé muslimky se obrátil a několikrát veřejně vydal svědectví o své vnitřní proměně.

Jeden z nejvýznamnějších zázkazů způsobených na přímluvu Matky Boží v Soufanieh bylo úplné uzdravení paralyzované končetiny Alice Benalianové. Tato starší žena z Aleppa v důsledku autonehody v roce 1970 po vadném srůstu zlomeniny měla paži paralyzovanou až od ramene. Po mnoha pokusech o vyléčení jí lékaři již nedávali žádnou naději. Po třinácti letech od nehody

Matka Boží Kazaňská

dy během modlitby před ikonou od Myrny Nazzour, která byla vystavena v kostele Svatého Kříže v Damašku, byla nečekaně náhle uzdravena a ovládní paže se plně obnovilo. Případ je dokumentován nálezy a rentgenovými snímky.

Svědkiem nezvykle vzrušujícího uzdravení byla dcera syrského spisovatele Adiba Mousleha. Studovala práva v Londýně a ve Francii a během Vánoc 1982 navštívila své rodiče v Damašku. Když uslyšela o uzdraveních v Soufanieh, přihlásila se, že bude dobrovolně obsluhovat poutníky, kteří o Vánocích hojně přicházeli do Soufanieh. Jednoho dne přišli manželé s dvouletým chlapcem, který byl od narození ochrnutý. Pro velký zástup lidí se jim nepodařilo dostat se před zázračný obraz. Vzkázali tedy Adibově dceři jméno syna a název jeho choroby. Provázela je pohledem z domu Nazzourových. Když otec otevíral

Myrna Nazzour s arcibiskupem Luigiem Accogliem v Římě v roce 1999

dveře auta, položil chlapce, ale ten se zvedl a postavil na vlastní nohy. Muž nevěřil svým očím a znovu chlapce posadil. Hoch znovu vstal. Otec to ještě několikrát opakoval se stejným výsledkem. Slzy smutku u rodičů se změnilly v pláč z radosti, jakou sdílel i zástup, který se mezitím kolem auta vytvořil.

K uzdravením dochází dodnes. Týká se to jak katolíků, tak pravoslavných i muslimů a nevěřících. Uzdravení se týkají novotvarů, slepoty od narození, ochrnutí, nemocí mozku...

Názory na Soufanieh

Neobvyklé jevy, které se dějí v Soufanieh, probouzely od počátku zájem církevních představitelů jak katolických, tak pravoslavných. Od 7. ledna do 21. února 1983 byl obraz Matky Boží Kazaňské vystaven v kostele Svatého Kříže, kam byl přenesen ve slavném procesi.

Z katolické církve předním tlumočnickem poselství byli kněží Elias Zahlaoui a Josef Malouli. Zpočátku zachovávali odstup, ale jak sledovali plody události v Soufanieh, nabývali stále větší důvěry. Byli svědky stigmat, extázi a vytékání oleje a s velkou pečlivostí sledovali pak všechny události, které se v Myrnině domě udály. Ty vyvolaly pozornost také apoštolského nuncia v Sýrii. Již v osmdesátých letech minulého století tehdejší nuncius Nicola Rotunno zařídil setkání Myrny se známým specialistou na mariánská zjevení Reném Laurentinem, který shromaždil bohatou dokumentaci a poslal ji do Říma.

Jeho nástupce Luigi Accogli po počáteční nedůvěře byl tak uchvácen působením Boží milosti v Damašku, že po skončení své mise založil v Římě Ekumenické centrum Naší Paní ze Soufanieh. Jeho otevření se účastnila řada kardinálů a biskupů. Přítomná byla také Myrna.

Podle biskupa Luigiho Accogliho jedním z nejvýznamnějších činitelů, které potvrzují autentičnost události v Soufanieh,

je samotný život manželů Nazourových. Před zázračnými událostmi nepatřila tato rodina k horlivým vyznavačům Kristovým. Žila spíše jen z tradice, do kostela chodila jen v neděli a modlila se ze zvyku. Prvním poselstvím Myrna vůbec nerozuměla. Rovněž její muž byl velmi vlažný a o víru se příliš nezajímal. Po začátku zázračných událostí se jejich život zcela změnil. Stali se lidmi hluboké modlitby a služby bližním. Zřekli se svého soukromí a otevřeli svůj dům všem, kteří hledali pomoc Panny Marie. Mikuláš prodal svou restauraci na středomořském pobřeží, kterou si otevřel za peníze získané v zahraničí, a začal pracovat u svého bratra, aby byl Myrně nablízku. Od počátku manželé odmítali jakékoliv dary od poutníků. O tom informovala tabulka u dveří bytu. Odmítli také přestěhovat se do většího bytu, který jim nabídla syrská vláda. Z finančního hlediska měly pro ně události vysloveně negativní vliv na rozdíl od duchovního pokroku. Biskup Accoli soudí, že předstírání zbožnosti je možné po několik měsíců, nikoliv však po celá léta. Od počátku zjevení už uplynulo třicet let.

Prohloubení duchovního života nijak nezmenšilo prostotu jejich života. Myrna mimo mystické skutečnosti vede zcela běžný život. Pečuje o dům a výchovu dvou dětí, je vzorem matky a ženy podle příkladu Panny Marie. Jedna z návštěvnic, která se sem kdysi přišla modlit, viděla Myrna, jak drhne podlahu. Překvapená zvolala: „Co to vidím, ty ruce, ze kterých vytéká olej Nejsvětější Panny, se ponořují do špinavé vody?“ „A vy si myslíte, že Panna Maria měla služku?“ – odpověděla ihned Myrna.

„Charakteristický rys události v Soufanieh vidím v návratu k prvotní evangelijní prostotě, kdy lidé přicházeli k Ježíši a bezprostředně a spontánně padali na kolena u jeho nohou. Bezprostřední dar sebe sama Ježíši nebo bližnímu – což je ve skutečnosti

totéž – to je poselství Ježíše, plnost evangelia, kříže a křesťanské spirituality. Možná, že tento dar je tím, co nás činí svatými. Vyžaduje od nás, abychom usilovali jít tímto směrem. Zbytek vykoná Ježíš.“ To jsou slova, která napsal syrský spisovatel Antoine Makdisi a která definují podstatu události v Soufanieh. Základ křesťanského života opravdu spočívá v úplné důvěře v Ježíše, jemuž odevzdáváme celý svůj osud. Jen to nám dovoluje zbavit se strachu a nejistoty z budoucnosti, osvobodit se z pout nezřízených závislostí a získat opravdovou radost.

Bůh skrze nevelká znamení a zázraky promlouvá k současnému člověku svedenému iluzemi novodobé vědeckotechnické civilizace o těch nejpodstatnějších záležitostech. Olej, který v neobyčejném množství vytéká z obrázku, představuje příklad *creatio ex nihilo* (stvoření z ničeho). Toho je schopen jedině Bůh Stvořitel nebe i země. Tato prostá, ale základní pravda je obsažena v posledním poselství 10. května 2004: „To je můj poslední vzkaz pro vás: Ať se každý vrátí domů, zachová ve svém srdci Východ. Odtud vzešlo znovu světlo a vy jste jeho odleskem ve světě svedeném materialismem, smyslností a slávou, takže téměř ztratil svou cenu.“

Stigmata na těle Myrny připomínají člověku spasitelné utrpení Krista, který skutečně zemřel na kříži, byl pohřben a třetího dne vstal.

Konečně zjevení Panny Marie poukazují na požehnanou mezi ženami, vzor křesťanského života a Matku všech věřících, která nehledá svou slávu, ale vede nás ke svému Synu: „Moje děti, moje poslání začalo tu noc, kdy mě anděl oslovil: Požehnaná mezi ženami. Byla jsem schopna odpovédět jedině: Jsem služebnice Páně. Nejsem schopná ti říct: Odpouštěj se ti tvé hříchy. Ale řekl ti můj Syn.“ (24. března 1983)

Miŋujcie się 2/2011

Překlad -lš-

Uprostřed kulturního boje Evropa mezi dvěma koncepty

Nejde o to, označit středověk za idylu, ve které si Kristovo poselství podmanilo svět. I středověk byl obdobím, ve kterém se střídaly fáze rozkvětu a degenerace, úpadku a obnovy.

Společenský život stále potřebuje obnovu. Tak můžeme mluvit o „karolinské renesanci“ (konec 8. století), gregoriánské reformě (11. století), reformním hnutím žebavých řádů (13. století). Společným znakem těchto reforem je pevný vztah k Písmu svatému a učení církevních Otců. Obnova kořenů byla možná tehdy, když znovu ožily duchovní hodnoty, které podporují rozvoj kultury a její původ.

Vzestupy a poklesy středověku znamenají: Samotné vytvoření křesťanské kultury nestačí k tomu, aby vedla jednání lidí k dobrému. Taková kultura jistě skýtá dobré základy pro lidský rozvoj. Nechrání však před omyly a zneužíváním moci a bohatství.

Protože na konci středověku došlo k pohoršlivému chování především církevních hodnostářů, vytvořily se tím předpoklady pro zpochybnění půdy dosavadního zaměření. Pro dnešní představu je nepochopitelný úpadek tehdejšího papežství: zajetí v Avignonu, vzdoropapežové, jejich světské panování (Alexander VI.) či jejich vojenská dobrodružství (Julius II.). Není divu, že to probouzelo nevoli a touhu po dalekosáhlé reformě.

Na scénu vystoupili reformátoři: Hus, Luther, Zwingli, Kalvín. Došlo k rozkolu víry. Evropská knížata v tom spatřovala příležitost emancipovat se od sjednocujícího principu křesťanství a získat větší moc. Následovala desetiletí vražedných náboženských válek.

Spolu s krizí víry, která byla hlavním pilířem středověkého řádu, začíná osvobozovací hnutí z onoho kulturního rám-

ce, ve kterém se dosud odehrával lidský život.

Kardinál Joseph Ratzinger napsal: „Epocha, kterou nazýváme novověk, je od počátku provázena tématem svobody. Výbuch úsilí o nové svobody je vůbec jediným základem pro tuto periodizaci. V Lutherově bojovním spisu *O svobodě křesťanského člověka* zaznívá toto téma s velmi silnými akcenty. (...) Šlo o svobodu svědomí proti církevní autoritě, tedy o vnitřní svobodu člověka vůbec. (...) To, že náhle už neplatil celý systém středověké církve, bylo pokládáno za velký krok ke svobodě.“

A dále: „Celé osvícenství postupuje vůle po emancipaci. (...) Jde o vymanění rozumu jednotlivce z vazeb na autority, které musí být kriticky přezkoušeny. Nadále má platit jen to, co je rozumově jednoznačné.“

René Descartes, filosof a matematik ovlivněný vědeckými poznatky své doby, ukazuje již v 17. století perspektivy myšlení a úsilí, které ovlivní úsilí našich dnů. Jak napsal v díle *Rozprava o metodě*, jde o to, najít praktickou filosofii, která by nás naučila poznávat sílu a působení ohně a vody, vzduchu a hvězd, nebeské materie a všech jiných těles stejně přesně jako různé techniky našich řemesel, abychom je mohli použít stejným způsobem ke všem účelům, pro které jsou vhodné, a tak se stali pány a vlastníky přírody.

V 18. století sáhl po této myšlenke Voltaire a dopomohl jí k průlomu. Historik Jean Dautat k tomu napsal: „Od té doby bude převládat bezmezná důvěra ve schopnosti lidského rozumu. Opírá se o rychlé výsledky pokroku všech věd i o úspěš-

ná díla velkých klasiků: člověk, který důvěřuje výlučně jen přirozené osvícenosti rozumu, nepotřebuje vůbec Boží zjevení. Je od přirozenosti dobrý a nepotřebuje ke spáse žádnou milost. (...) Současně s křesťanstvím odmítá Voltaire všechna náboženství, která hovoří o Božím zásahu a která umožňují vejít do styku s Bohem.

Tak se dospělo k osvícenství, ve kterém nastupuje základní protikladný koncept k dosavadním křesťanským principům Evropy. Na místo Boha jako míry věcí, jako původce a cíle nastupuje člověk, který si svým rozumem vytkl perspektivu neohraničeného pokroku. Stav vědy 18. století měl být shrnut v tzv. *Encyklopedii*, která měla dokumentovat suverenitu člověka.“

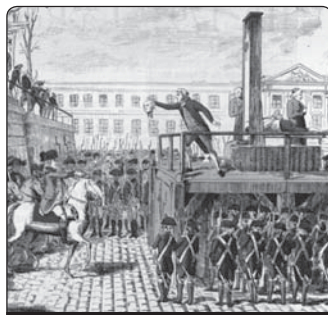
Daujat k tomu poznamenává: „*Encyklopedie* měla nabídnout úplný přehled lidského vědění, které vytvořil lidský rozum. Její iniciátoři Diderot a velký matematik d'Alembert z ní udělali zbraň proti křesťanství a všem náboženstvím tvrzením, že dokazuje neohraničené možnosti lidského rozumu. *Encyklopedie* měla velký vliv na šíření racionalismu, který odmítal jakékoli božské zjevení a působení.“

Z oprávněné kritiky zlořádů se stala duchovní revoluce, která postavila všechno na hlavu: místo Boha jako Zákodárce nastoupil člověk, od něho Jean Jacques Rousseau požaduje, aby byl od přirozenosti dobrý. Emmanuel Joseph Sieyès, generální vikář v Chartres a svobodný zednář, průkopník převratu ve Francii, napsal výstižně:

„Národ stojí nade vším a je původcem všeho. Jeho vůle je zákonem, je sám sobě zákonem. ... Národ nejen že není podroben žádné ústavě, ale nemůže a nesmí jí být podroben, což znamená totéž, že žádná ústava neexistuje... Národ může žádat cokoli, hlavní věc je, že to chce. Všechny formy jsou dobré a jeho vůle je vždy nejvyšším zákonem.“

V těchto několika větách jsou již nastaveny výhybky ke všem totalitním systémům následujících staletí: člověk je nejvyšší instancí. Připomíná nám to příslib Odpůrce z ráje: Budete jako Bůh.

Tuto vůli po emancipaci označuje kardinál Ratzinger takto: „Implicitním cílem všech moderních osvobozovacích hnutí je být jako Bůh, na nikom a na ni-

Poprava Ludvíka XVI. (21. 1. 1793)

čem nezávislý, neomezovaný ve vlastní svobodě žádnou cizí svobodou. Tím byl vytvořen obraz božství, které je ryze egoistické, je to »modla, obraz toho co křesťanská tradice nazývá ďábel – Boží Odpůrce«.

Z toho vyplývá nepřátelství vůči církvi. Od Voltaira pochází heslo: „Zničte tu hanebnici!“ A dále: „Existuje právo na rouhání, jinak neexistuje žádná svoboda.“ U kněze Jeana Mesliera, který skončil sebevraždou a kterému chtěla Francouzská revoluce vybudovat pomník, čteme zase: „Všechno to, co vám vaši kněží a vaši doktoři tak výmluvně kázali o velikosti, výtečnosti a svatosti tajemství, není v podstatě nic než iluze, lež, přetvářka a podvod vynalezený především k politickým účelům a dále v tom pokračovali svůdci, pokrytci, kterým věřil a přijímal je hrubý a nezdělaný lid.“

NEZDAR KŘESŤANŮ

Křesťané v Evropě z ohledu na jiná náboženství opouštějí své vlastní tradice. Nezasazují se o svou vlastní kulturu. Pronásledovaným křesťanům v Sýrii, Iráku, Pákistánu a dalších zemích věnují pramalou pozornost a tamější křesťané se cítí opuštěni. Multikulturní politika Angely Merklové, Nicolase Sarkozyho i Davida Camerona všude selhává. To je názor holandského liberálního politika a komisaře EU Fritse Bolkesteina.

Kath-net

Je jasné, že tyto názory rozvíjené v debatních klubech a kroužcích osvícenců tíhly k prosazení. Inspirovaly francouzskou elitu (šlechtu, duchovní a měšťany) k tomu, aby svrhli z Boží milosti zřízení (ale velmi úpadkové) království a nahradili je říší svobody. Od té doby je Francouzská revoluce pokládána za průlom do nové doby pokroku.

Jaká cena byla za tento „pokrok“ zaplácena, ukazují tato čísla obětí: 17 000 lidí odsouzených k smrti, 35 000 obětí teroru, 400 000 padlých ve válkách do roku 1800 a milion obětí napoleonských válek.

S jakou krutostí postupovali tito osvoboditelé, můžeme se dočíst v dopise generála Westermanna, který velel revolučním oddílům ve Vendée. Napsal konventu 23. prosince 1793:

„Vendée už neexistuje. Pohřbil jsem ho v bažinách Savenay. Děti jsem dal rozdupat koňskými kopyty a ženy zmasakrovat. Ani jednoho zajatce si nemůžu vyčítat. Všechny jsem vyhladil...“

Mučedníci ve Vendée

Bez diskuse: Krutost není specialitou jen revoluce, ale je znamením všech následujících pokusů nastolit definitivně říši člověka. Nepředstavitelné kr-

veprolití připravila Pařížská komuna (1871), bolševické panství, nacismus, kulturní revoluce v Číně... všude, kde člověk odmítá vazby na transcendentní základy, změnilo se lidství v nelidskost.

Čemu nás učí toto ohlednutí? Že Evropa je konfrontována se dvěma světonázory: křesťanským, z jehož kořenů vzešla, a s osvícenstvím, které představuje protinávrh, jehož prosazení znamenalo poslední staletí. K tomu kardinál Ratzinger: „Evropa tak zažila na jedné straně svou účinnou formaci, ale současně vyrostla v Evropě kultura, která je v zásadním protikladu nejen ke křesťanství, nýbrž vůči všem náboženským a mravním tradicím lidstva.“

Nacházíme se uprostřed tohoto kulturního boje. I když není veden zbraněmi, nabývá stále na intenzitě, neboť bezbožectví se mezitím stalo státním náboženstvím a postupuje velkými kroky vpřed. Základní křesťanské hodnoty jsou odmítány ve jménu lidských práv na základě nových zákonů, zdánlivě člověku přejících: právo na život nenarozených dětí je obětováno sebeurčení ženy, podstata rodiny zákazu diskriminace homosexuálů, rodičovská výchova zdravotně politickým závazkům státu, náboženská svoboda je přeonačena ve jménu osobní svobody...

Bez zakotvení v transcendentních základech jsou lidská práva pouhým klamem, který se mění podle momentální užitečnosti.

Chápejte tyto řádky nikoliv jako nějaký žalozpěv, ale jako věčný popis situace. Kdo chce zůstat křesťanem, musí počítat se silným protivětrem.

K tomuto duchovnímu boji se musí křesťané postavit čelem a nespolehat na své vlastní síly, nýbrž opřít se o dary Ducha Svätého, On z nás může učinit své svědky, jako je učinil z apoštolů o Letnicích, abychom i my hlásali, že není jiné spásy než v Ježíši Kristu dnes jako dříve.

VISION 2000 - 3/2011

Překlad -Iš-

Zázrak z Lermy

V „přestárlém“ klášteře vzniklo nové mladé řeholní společenství

Kromě papežské návštěvy je to nejvíce vzrušující fenomén španělského církevního života. Ještě před dvaceti lety směřoval klášter starých chudých klarisek k podobnému osudu jako mnoho kontemplativních ženských klášterů v Evropě. Zdálo se, že osud kláštera v malém zapomenutém městečku Lerma nedaleko Burgosu je zpečetěn. V 80. letech nečekáný hospodářský rozkvet přitáhl do měst mnoho španělské mládeže. Nikdy předtím nenastoupilo tolik mladých žen na vysoké školy. Mnoho nábožensky přístupných to přitahovalo k novým duchovním hnutím. V Lermě se už nová postulanka neobjevila 25 let. Roku 1983 zaklepala na klášterní vrata 18letá Veronika Berzosa: atraktivní mladá žena, která hraje házenou a divadlo a má vynikající doporučení, hledá nový smysl života. V roce 1982 během ná-

vštěvy Jana Pavla II. se účastnila kněžského svěcení svého bratra Raula Janem Pavlem II. To posílilo její povolání.

U chudých klarisek se zpočátku nedělo nic. Veronika přijala řeholní roucho a složila sliby. V roce 1994 převzala úřad novicmistryně. A od té doby začal vývoj, který titulky v tisku označují jako „zázrak v Lermě“. Nikdo tím nebyl tak překvapen jako samy klarisky. Noviciát se začal plnit mladými ženami.

Mnoho kandidátek skončilo vysokou a dalo přednost klášternímu životu. Následovalo je mnoho jejich přítelkyň a také pět rodných sester. Byl to trend proti všem dosavadním zákonitostem.

Sr. Veronika Berzosa

V době internetu se pověst o mladých klariskách rychle šířila. Ačkoliv sestry rezignovaly na práci v médiích, přesto nově přichozích v návštěvní místnosti a telefonických kontaktů přibývalo. Jediné interview poskytla sestra Veronika v květnu 2005, když opustila klášter, aby se účastnila biskupského svěcení svého bratra.

Z kláštera se stalo velmi životné mladé společenství s nakažlivou radostí z víry. Sestra Veronika byla zvolena abatyší. Záhy se nemohla vymotat ze záplavy dotazů. Přijížděly sem ženy z celého Španělska, aby se v hovorně přes mříže se-

tkaly s mladými klauzurními sestrami. Nejdříve přijížděly jednotlivě, pak hromadně autobusy. Víkendy v klášteře vyplňují katecheze a rozhovory o víře.

Lerma se stala nositelkou naděje pro františkánský řád. Sestry z „přestárlých“ klášterů v Briviesca a v Nofuentes prosily o přijetí. Klášter v Lermě se stal příliš těsným. V klášteře pro třicet řeholnic se jich těsnilo 130 a muselo se něco stát. Bylo dohodnuto, že sestry převezmou svatyni svatého Petra Regalado v La Aguilera. Po tříletých sanačních opravách budovy tam odešla část komunity a Řím povolil, aby konvent žil ve dvou domech pod jedním vedením. Apoštolát v hovorně pokračoval. V prosinci 2010 udělil Řím sestram „Jesus Communio“ titul Institut papežského práva, zatím na pět let. Komunita vzrostla na 180 řeholnic tím vystoupila z františkánské rodiny, ale ponechala si charisma svatých Kláry, ze kterého se komunita vyvinula. „Věříme pevně ve své kontemplativní povolání,“ prohlásily sestry v prosinci 2010. „Nejde o odloučení, ale o souhlas k plánu, který Bůh s námi má.“

Die Tagespost 5. května 2011
Překlad -lš-

Kristus zemřel „za všechny“?

Zamyšlení nad slovy proměňování

V souvislosti s novým vydáním liturgických knih se intenzivně diskutuje o otázce, zda mají slova proměňování znít „za mnohé“, nebo „za všechny“. Nejedná se o filologický problém překladu, nýbrž o teologický výklad: zda zemřel Ježíš za všechny, aby všichni dosáhli věčné spásy, nýbrž zda se dostane této spásy jen části lidí, tedy mnohým, protože jiní mnozí také spásy nedosáhnou.

Nejdříve je třeba konstatovat: Ježíš podle svědectví Nového zákona zemřel za všechny (srov. 1 Tim 2,6; Tit 2,11; 2 Kor 5,14; Jan 1,29; 3,16n; 11,51n; 12,32). Univerzální Boží vůle spásy (srov. 1 Tim 2,4) a všeobecná spásná vůle Kristova vůbec nezaručuje, že všichni lidé dosáhnou spásy. Nový zákon naopak varuje velmi důrazně před ztroskotáním a ztrátou věčného života (srov. Mt 25,31n; Mk 9,45n; Lk 16,19–31; Zj 17,8; 20,10). Protože přijetí Eucharistie nezaručuje věčnou spásu, varuje sv. Pavel Korinťany, aby nejedli sobě odsouzení, a připomíná osud židů, kteří jedli sice týž duchovní pokrm a pili tentýž duchovní nápoj, ale nenalezli u Boha zalíbení (srov. 1 Kor 10,1–13; 11,29).

Prefekt Kongregace pro bohoslužbu kardinál Arinze napsal 17. října 2006 dopis biskupským konferencím, ve kterém požadoval přesnější překlad slov „pro multis“. V nových vydáních biskupskými konferencemi a Sva-

tým stolcem schválených národních vydáních Římského misálu je „pro multis“ přeloženo „za všechny“.

Věřícím měly být během jednoho roku až dvou let nabídnuty vysvětlující katecheze. Kardinál Arinze zdůraznil: Není pochyb, že Pán zemřel za všechny a že tento výraz odpovídá záměru našeho Pána. Použit „za všechny“ nezpůsobí, že by oběť byla neplatná.

Proč tedy tento přísný požadavek, aby „za všechny“ bylo nahrazeno? Církevně politické zdůvodnění dopis neuvádí, ale hrálo jistě svou roli. Bratrstvo Pia X. přikládá výrazu „za všechny“ smysl, že jde o všeobecnou spásu všech lidí. Dopis kardinála vidí tedy ve formulaci „za mnohé“ přednost, vyjadřující, že „spása není automatická..., darovaná člověku bez úsilí jeho vlastní vůle“. Kromě toho je tento výraz doložen jak v Mt 26,28, tak v Mk 14,24 a Iz 53,11n. V národních překladech Nového zákona je nadále použito „za mnohé“. Dále je třeba vzít v úvahu liturgickou tradici křesťanských církví a společenství: V orientálních ritech jak aramejském, arménském, řeckém nebo slovanském je použit výraz „za mnohé“. Stejně tak je tomu v „Book of Common Prayer“ anglikánské církve a v mešní knize amerických

metodistů. Také starokatolíci používali nejdříve „za mnohé“, ale později se přizpůsobili katolíkům v německém prostoru. Protestanti používají „za mnohé“ a výraz „za všechny“ se objevil v některých překladech až po 2. vatikánském koncilu.

Musíme vzít v úvahu ještě další skutečnost:

1. list Korintským a jeho zpráva o večeři Páně je zřetelně starší než Markovo evangelium.

Ale Markovo evangelium („krev nové smlouvy, která se prolévá za mnohé“) je původnější, starší z věčného hlediska.

2. Slova proměňování v liturgii se neopírají výlučně o biblický text, nýbrž o předbiblickou tradici. Stojíme před skutečností, že dříve, než napsal Pavel svůj list a evangelisté evangelia, slavila se již Eucharistie a její výraz „za mnohé“ má tedy dlouhou tradici, zatímco výraz „za všechny“ nemá tradici vůbec.

Zavedení správného překladu „pro multis“ naráží dnes na překážky tím spíše, že Řím chybný překlad v 70. letech přijal. Někteří jeho bojovní zastánci dokonce zastávají mylný názor o všeobecné spáse zajištěné pro všechny.

Nicméně slova proměňování je třeba chápat nikoliv jako katechezi, ale jako slova samotného Pána. Pánovo slovo nemáme právo měnit, a to z úcty k samotnému Pánu. Kristus jistě zemřel za všechny. Ale je tomu tak, že všichni oceňují a usilují o nabídnutou spásu? Rozdíl mezi „mnozí“ a „všichni“ obsahuje tedy vážné varování těm, kteří o spásu neusilují, protože se domnívají, že spásy dosáhnou všichni.

Děvčátko

P. Mateo Crawley vypráví:

„K mojí zpovědnici přišlo děvčátko. Když skončilo své vyznání hříchů, řeklo:

– Otče, já vidím každý den Ježíše.

– A kdy ho vidíš?

– Když přijmu svaté přijímání a vrátím se na místo. Je vedle mne a mluvíme spolu.

– A druzí ho nevidí?

– Nevím.

– A co ti říká?

– Říká mi vždycky, že mě má rád a že chce, aby byl hodně milován.

– A v jaké podobě ho vidíš?

– Jako dítě.

– A co od něho žádáš?

– Nic, co bych od něho mohla žádat?

Chtěl jsem se přesvědčit, jestli se tomuto dítěti skutečně Ježíš zjevuje, a pokusil jsem se o takovou zkoušku. Dodal jsem tedy:

– Poslouchej, maličká. Až uvidíš opět po svatém přijímání Ježíše, povíš mu toto: »Můj zpovědník chce obrátit hříšníka. Pošli mu ho.« Potom přijdeš, a povíš mi, co ti Ježíš odpoví.

Příští den po mši svaté děvčátko zase přišlo ke zpovědnici.

– Otče, hříšník k obrácení právě vstoupil do kostela.

Vyšel jsem ze zpovědnice a šel ke vchodu. Byl tam muž se vzrušenou tváří, jako by chtěl se mnou mluvit.

– Důstojnosti, řekl mi, potřeboval bych vysvětlit jeden fenomén. Už mnoho let nechodím do kostela. Před půl hodinou jsem uslyšel jakoby hlas: »Jdi do kostela. Vyzpovídej se!« Ten vnitřní hlas byl tak naléhavý, že jsem nemohl než vstoupit do kostela. Myslím, že dokud se nevyzpovídám, nebudu mít klid.

– Děkujte Bohu, že vás povolal k pokání. Půjďme do sakristie a já vyslechnu vaši zpověď.“

P. Mateo Crawley končí: „Důkazem Ježíšova zjevení bylo obrácení hříšníka.“

L'Ostia Consacrata
Překlad -lš-

MŮŽE TO PŘINĚST ROZKVĚT KLÁŠTERŮ?

Arcibiskup Robert Zollitsch na konferenci řeholníků ve Valendaru doporučil řeholníkům, aby odvážně experimentovali, i když se všechno nepodaří. Jako důvod pro vymírání klášterů uvedl názor pověstného synodu ve Würzburgu: „Je to propast mezi vlastním světem klášterů a novodobou společností.“ Zatím se ovšem ukazuje, že hrotem klášterů je snaha o překračování této propasti, otevření se světu a přizpůsobení jeho mentalitě.

Kath-net

Der Fels 5/2011
Překlad -lš-

O panenském mučednictví Panny Marie věděl jen On

Ó věčný Bože, živá Kráso! Obdivuhodná Dokonalosti! Můj Živote a Chválo všech mých dnů! Moje Radosti a moje Bláženosti! Ale jak mám vypsat perem, pozemskými barvami a lidskými slovy toto poznání? Jak vysvětlit zářivé světlo tohoto velikonočního svátku bez stínů?

Jak mluvit správně o Bohu? Říkáme: On je (...), ale co je? Není neznámý, ale zůstává ne-

MARIA, CHRAŇ MĚ SRDCE

Maria, zachovej mi srdce dítěte čisté a jasné jako voda ve studánce. Daruj mi prosté srdce, které bolest nezakormoutí. Dej mi velkodušné srdce, které umí trpět s druhými. Věrné srdce, které nezapomíná na dobro a nesnáší zlo. Dej mi mírné a pokorné srdce, které dává a nečeká na odpověď, které se raduje, když se ztrácí v druhém. Dej mi velké a široké srdce, které neuzavře nevděčnost, které nezatvrdí lhostejnost. Srdce, které usiluje o slávu tvého Syna, které je zraněno jeho láskou, jehož rány budou uzdraveny až v nebi.

Léonce de Grandmaison SJ
(+1927)

pochopitelný, a proto nevyslovitelný. Když se pokoušíme ho blíže popsat, jsou naše slova tak daleko od skutečnosti, že se rovnají spíše rouhání.

Nyní znám jen Ježíše a chtěl bych znát jen Ježíše. Celý můj ideál, můj sen o budoucnosti je být totožná s obětí Ježíše, Vykupitele, být stigmatizovaná, ale zcela vnitřním způsobem, jako u Marie, panenské mučednice, o které věděl jen On sám.

Miluji velice tuto cestu utrpení a lásky a tohoto života „zcela skrytého v Bohu s Kristem“, pro který nacházím ve své milované Matce tak jako Ježíš nejdokonalější a současně nejvíce následováníhodný příklad.

V tomto okamžiku jsem byla Pánem pozvána, abych se přiblížila k trůnu jeho nekonečného majestátu, na kterém má své místo jeho nepopsatelná zářící krása (...).

Posílena zbožným povzbuzením svého duchovního vůdce, který mi poručil, abych se se vši prostotou odevzdala Boží vůli, i když by se mělo jednat o neobyčejné a nadpřirozené fenomény, vrhla jsem se zcela bez sebe s radostným jásotem do náruče, se kterou mi šel Vykupitel ve viditelné lásce vstříc: „Ó, nikdy od tebe neodejdu, našla jsem lásku ...našla jsem svůj střed!“

Ó slavnostní a nevýslovný božský okamžik, ve kterém Ježíš, můj nebeský Ženich, doprovázený blahoslavenou Pannou Marií v kráse, která uzavírá rty, a obklopený anděly a svatými mě povolal k novému mystickému svazku, k obnově duchovní svatby!

Proč jsme tak tvrdí a chladní? Proč se tak obtížně vzněcujeme? Kdyby se všechny duše dokonale odevzdaly lásce, jak rychle by se úplně změnily!

Journal intime, 23. mai 1932
Překlad -lš-

sám bez Něho ničeho nedosáhne. Bez tohoto ztotožnění možná vynakládá velké úsilí, aby zapůsobil svými hojnými slovy a svou vynalézavostí, ale nedělá nic jiného, než že zabírá místo skutečnému působení.

Diskutuje se o tom, jak by měla vypadat „aktivní účast“ věřících na liturgii. V latinských textech na toto téma nefiguruje termín „activa“, ale „actuosa participatio“. „Actuosus“ však znamená něco více než jen aktivní, tedy zapojený do nějaké vnější činnosti. „Actuosus“ znamená „plný nadšení, zájmu, energie a života“. Musím dobře vědět, co se zde děje a co se má stát, a toto dění mě musí natolik nadchnout, abych sám hledal způsob, jak se do něho zapojit. „Actuosus“ může být v plném slova smyslu i někdo, kdo je zdanlivě zcela nečinný a setrvává bez hnutí na kolenou ponořen do hluboké modlitby, ale ve skutečnosti je plný zájmu a nadšení pro to nejpodstatnější: podpořit svou modlitbou a svými obětmi onen tak žádaný proces proměňování: prosí naléhavě Pána, který k nám sestupuje, aby proměnil také svého kněze v druhého Krista, aby kněží jako svatý farář arský, Jan Bosco anebo Mateo Crawley ne-

zůstali výjimečným unikátem, ale aby zaplavili církve a ona se začala hemžit kněžimi proměněnými v Krista, neboť pak bude moci Otec na ně i na nás shlížet se zalíbením a udělá před námi a s námi zázraky, o jakých se nám nesnilo. Tak jako uměl náhle naplnit a přeplnit vymírající klášter ve Španělsku (str. 8), tak naplní znovu i naše chrámy, naše kláštery a semináře. Jestliže svěmu knězi vyprosíte onu proměnu, kterou od něho Ježíš tak očekává a vyžaduje, aby v něm mohl k vám sám přicházet, aby vám v něm mohl plně sloužit svou milostí a svým požehnáním, obdarujete ho daleko více, než když mu koupíte auto nebo motorku, protože tímto sebeproměněním v Krista obdarovaný kněz obdaruje církev, obdaruje všechny duše, se kterými se setká. Takový kněz vám bude celou věčnost děkovat za tento neocenitelný dar. Modlete se o tento dar pro svého kněze tím více, čím méně je vás ve farnosti, kteří čtete tyto řádky. I vaše svaté přijímání je dvojdarem. Darujte se nebeskému Otci bezvýhradně tak, jak On vám daroval svého Syna až na smrt poslušného, a za cokoliv ho budete prosit, dá vám to. Sám nám to slíbil. -lš-

FATYM Vranov nad Dyjí zve všechny turisty i domácí na **PRÁZDNINOVÉ BOHOSLUŽBY na Vranovské přehradě každé pondělí od 4. července do 8. srpna 2011 v 19.30 hodin na střeše restaurace Štika**. Pěší poutníci vycházejí vždy v 18.30 hodin od vranovské fary. **Další bohoslužby v okolí přehrady v době prázdnin:** Vranov - v neděli v 9.15 hodin, ve čtvrtek v rotundě v 17 hodin • Štítary - v neděli v 7.30 hodin, v úterý a pátek v 18 hodin • Lančov - v neděli v 11.11 hodin, ve středu v 18 hodin • Šumná - 2. a 4. neděli v měsíci v 11.15 hodin, ve čtvrtek v 18 hodin • Bítov - v neděli v 8.45 hodin, ve středu v 18 hodin • Chvalatice - v neděli v 7.30 hodin • Oslonice - v úterý v 18 hodin • Podhradí - ve čtvrtek v 18 hodin.

Podle Pánova záměru by se ve mši svatě měly uskutečnit každodenně dva velké zázraky: zázrak „předpodstatnění“ a zázrak posvěcení celebranta – důsledek a první plod mše.

Ten první zázrak se uskutečňuje zcela jistě a nepochybně v každé mši. Ten druhý, bohužel, trpí četnými výjimkami.

Neboť kdyby Hostie a Krev chtěly promluvit, mohly by velmi často říct celebrantovi: „Na tvé kněžské slovo zmizela podstata chleba a vína, my z ní zachováváme jen vnější vlastnosti, staly jsme se »Kristem, živým Božím Synem«. Ale ty, knězi, který proměňuješ, kdy uděláš se sebou stejný zázrak lásky, kdy silou milosti mše svatě u oltáře ve své tajemné službě budeš mít jen vnější znaky muže, ale ve skutečnosti se staneš »Alter Christus«?“

Když Pán přijal podobu posvěceného chleba, dal se nám za pokrm, abychom požívali Jeho samého. Chci tím říci, že chtěl, aby v síle oběti a svátosti nás přetvořil v sebe. Požit Ho je snadné, protože On se nám k tomuto cíli daruje. Ale být požití od Něho, strávení ohněm božské oběti, to předpokládá od nás velkodušné a úplné sebeobětování, které u celebranta Ježíšovo Srdce ne vždy nachází.

Budeme obětí jeho lásky, až místo abychom nesmírnou formuli pronášeli ze zvyku, dokážeme ji prohloubit a prožít hodnotu a velikost svaté oběti: „Skrze Něho, s Ním a v Něm je tvoje všechna čest a sláva, Bože Otče všemohoucí.“

Tedy teprve tehdy, když každý z nás se stane „obětujícími i obětí“ s Ježíšem Kristem, naše mše bude mít onu posvěcující všemohoucnost pro nás kněze, vykoupení pro lid a hymnus chvály ke slávě vznešené Trojice.

I kněz těch nejlepších kvalit, který však ještě nepochopil celou nadpřirozenost své mše pro kněžský a duchovní život, je ještě daleko od ideálu, který Bůh chtěl.

Mše svatá – zdroj svatosti

Naopak, jak řekl kardinál Mercier: „Ten, kdo pochopil vznešenost svého oltáře a kdo hladový usiluje vážně o využití božského zdroje svého života, ten zemře v pověsti svatosti.“

Kolik kněží promrhá největší poklady svého kněžství, protože pokládají funkci své služby jako každou jinou, místo aby z ní učinili kněžskou funkci nejvyšší vznešenosti, a tím způsobem se stal oltář těžištěm jejich kněžství!

Poslechněte si na to téma část promluvy, kterou pronesl Mons. Tissier v Lurdech během kněžského kongresu:

„Vy si často představujete, že kněz je především mužem evangelia a apoštolského působení, a proto že nejlepší je ten kněz, který se zasvětil aktivitě. Pro některé kněze je podstatná posvátná práce pro duše. Ne! Kněz je především a nade všechno muž Boží mše svatě, posvěcovatel. Mše je jeho vlastnictví a on sám je opravdovým knězem jen u oltáře.“

Proto je pro Hostii velkou radostí, když tam potká svého kněze, jako by mělo být pro kněze radostí, že tam potkává svou

Hostii: Deifica professio – bohatvorné povolání.

Skutečně – deifica professio, které nás staví téměř na stejnou úroveň jako Ježíše Krista v roli prostředníků a obětí, kdy slavíme »velký úkon«, jak nazývali v prvotních dobách službu u oltáře.

A nyní prosím ještě Pannu Marii, aby se ke mně sklonila, osvětila mě a požehnala mi, protože bych chtěl použít ji samotné jako vzoru posvětitelce proniknutého svatostí obřadu, který slaví.

Tři tajemství jejího života nám ji představují při výkonu kněžské funkce a naše mše se jeví jako jejich mystická reprodukce. »Slovo se stalo tělem z Duchu Svatého a z Marie Panny.«

Není prvním gestem, které každodenně uskutečňuje každý kněz, obětovat Otci Toho, kterého On světil jí?

Není to právě to, co každý den uskutečňuje kněz, když na patě Mariina Srdce obnovuje oběť Panny a Matky jako v den Vtělení? Božská oběť a cíl této oběti je tentýž jako tehdy v Nazaretě a jako každý den na našem oltáři. Kéž by nám

Maria poskytla zář své čistoty, vůni své pokory, žár své lásky, abychom slavili mši se stejnými dispozicemi kněžské svatosti! Ale ona první oběť byla tichá, intimní a bylo zapotřebí, mohli to tak říct, učinit ji svátostně vnímatelnou.

Proto »podle zákona Mojžíšova přinesli Ježíše do Jeruzaléma, aby ho představili Hospodinu« (Lk 2,22). Maria, celá čistá, obětuje tedy v chrámě Beránka bez poskvrny Otci, obětuje ho pro jeho slávu a pro spásu lidu.

Ona totiž je Matkou Mesiáše jen proto, aby spolupracovala s jeho mesiánským posláním, aby ho obětovala ke slávě Toho, který jí ho poslal.

Dej, Maria, aby naše každodenní mše tak přitahovala zalíbení Otce, jako představení Jezulátka v jeruzalémském chrámě, představení uskutečněné rukama nejsvětější Matky.

A přichází den Kalvárie! »Obětován, protože sám chtěl.« (srov. Iz 53,7) Na nohou vedle Oběti »stála Matka« a obnovovala oběť ze dne Zvěstování a představení v chrámě. Neboť jestliže On se obětuje z lásky, Maria plným právem Matky Ho dává Otci z čisté lásky, mísí hořkou vodu svých slzí s nejdrahocennější Krví Ježíšovou.

Vy to víte, že kalich nové úmluvy, který bereme do svých rukou, obnovuje toto tajemství Božské Krve nekrvavým způsobem.

V oné tak slavné hodině jako na Kalvárii potřebujeme mít nablízku Marii, aby podpírala naše paže a především zapálila naše srdce. Žádejme od ní jako největší milost, aby nás zbavila strašného zla, jakým by byl hřích pouhého rutinního návyku při slavení nebeských tajemství!

Usilujme naléhavě o to, abychom měli nezbytné dispozice a obdrželi hojné plody slavení svaté Oběti.“

(Dokončení)

Ritiro Sacerdotale,
Grottaferrata – Trento, 1958

Kdo neuvěří...

Pán řekl Židům: „Až povýšíte Syna člověka (na kříž), tehdy poznáte, že jsem to já.“ (Jan 8,28) Tato slova připomínají zjevení Boha v hořícím keři, kdy Bůh řekl Mojžíšovi své jméno: „Já jsem, který jsem.“ V té hodině zjeví Bůh definitivně, kdo Bůh skutečně je, protože „Bůh je láska“ (1 Jan 4,8).

Kříž zjeví ono „Já jsem“, když milující Pán dává všechno, své tělo a svůj život, aby zachránil svět. Když se Bůh takto zjeví, když smrt na kříži je jeho zjevení, protože nás miloval až do krajnosti (srov. Jan 13,1), vyžaduje to od nás odpověď. „Jestliže neuvěříte, že jsem to já, zemřete ve svých hříších.“ (Jan 8,24) Kdo pohlédne na kříž a uvěří, že tento zbičovaný muž je Boží Syn, který sestoupil z nebe (srov. Jan 8,23), aby zachránil svět, zakusí na sobě vykoupení. Kdo neuvěří, nebude zachráněn, protože se uzavírá lásce. Ježíš zemřel za všechny, ale ne všichni odpovídají s vírou na jeho lásku. Právem tedy požaduje papež Benedikt XVI., aby slova proměnění nad kalichem „pro multis“ nebyla tlumočena „za všechny“, ale doslova přeložena „za mnohé“.

Directorium spirituale 12. 4. 2011

PO NÁVŠTĚVĚ CHORVATSKA - pokračování ze str. 2

„dobré víno“, tj. svou milost, která dovoluje žít jako „jedno tělo“ v rozmanitosti věku a životních situací.

Dojemné setkání s mláďím

Do tohoto kontextu velké pozornosti k rodině dobře zapadla vigilie s mladými, která se uskutečnila v sobotu na Jelačićově náměstí, srdci města Záhřeb. Tam jsem se mohl setkat s novou chorvatskou generací a vnímal jsem plnou sílu jejich mladé víry oživované velkým zájmem o život a jeho smysl, o dobro, svobodu, a je možno říct, o Boha. Bylo krásné a dojmavé slyšet tuto mládež, s jakou radostí a nadšením zpívá a pak ve chvílích naslouchání a modlitby je usebraná v hlubokém mlčení! Opakoval jsem jim otázku, kterou dal Ježíš svým prvním učedníkům: „Co hledáte?“ (Jan 1,38), ale řekl jsem jim, že Bůh hledá je jako první a více, než oni hledají Jeho. A to je radost víry: odhalit, že Bůh nás miluje jako první! To je objev, který nás udržuje stále jako učedníky, tedy stále duchem mladé! Během vigilie jsme prožívali toto tajemství v adorační eucharistické modlitbě: v mlčení nacházel tak náš život „spolu v Kristu“ svou plnost. Tak se moje pozvání k následování Ježíše stalo ozvěnou slova, které on sám adresoval srdci mladých lidí.

Nešpory u hrobu velkého mučedníka

Jiným momentem, který můžeme nazvat „večeřadlem“, bylo slavení nešpor v katedrále s biskupy, kněžími, řeholníky a mladými z formace v seminářích a noviciátech. Také zde jsme zvláštním způsobem zakusili náš život „rodiny“ jako církevního společenství. V katedrále v Záhřebu je monumentální hrob blahoslaveného kardinála Aloise Stepinace, biskupa a mu-

čedníka. Ten se ve jménu Krista postavil s odvahou nejdříve proti útisku nacismu a fašismu a pak proti represím komunistického režimu. Byl uvězněn a internován v rodné vsi. Poté, co ho papež Pius XII. jmenoval kardinálem, zemřel r. 1960 na následky nemoci, ke které přišel ve vězení. Ve světle jeho svědectví jsem povzbudil biskupy a kněze v jejich službě a vyzval je k apoštolskému úsilí. Osobám zasvě-

Kardinál Alois Stepinac

ceného života jsem připomněl krásu a náročnost formy jejich života; vyzval jsem seminaristy, novice a novicky, aby s radostí následovali Krista, který si je jmenovitě povolal. Tato chvíle modlitby obohacené přítomností tolika bratří a sester, kteří zasvětili život Pánu, byla pro mě velkou posilou a modlím se, aby chorvatské rodiny byly vždy plodnou půdou pro zrození četných svatých povolání ke službě Božímu království.

Hold chorvatské kultuře

Velmi významné bylo také setkání s exponenty občanské společnosti, politického, akademického, kulturního a podnikatelského světa, s diplomatickým sborem a s náboženskými vůdci, kteří se shromáždili v Národním divadle v Záhřebu. Při té příležitosti jsem měl to potěšení vzdát hold velké chorvatské kulturní tradici, neoddelitelné od dějin víry a od živé přítomnosti církve, která byla po dlouhá staletí zakladatelkou mnoha

NELICHOTIVÉ VYSVĚDČENÍ

Je co říct, jestliže i týdeník *Spiegel* se pozastavuje nad tím, jak evangelická církev propadla sekularizaci, zrazuje sama sebe a opouští náboženské pravdy. Jejím programem se stalo zlehčování náboženství. Konstatuje to šéfredaktor Jan Fleischhauer v komentáři k nedávnému sjezdu evangeliků v Drážďanech. Žádný pastor se už ani nezminí o nebi nebo pekle. Tématem kázání je strach z globalizace a válečná politika USA. Tento úpadek se projevuje i na rapidně klesajícím počtu věřících.

„RENOVABIS“ HLEDÁ NOVÉ POJETÍ BOHA

Německé církevní pomocné dílo *Renovabis* rozšiřuje nově, která opouští základy katolické víry. Hovoří se v ní: „Otevřel jsem svému dechu v tichém bytí Buddhy, v pohybu dervišských tanců. Bože Otče a Matko, nebuď Bohem jen v nebi, ale také na zemi.“ Jak poznamenává Karl Wallner, feminizace Boha připomíná pohanské nebe Homéra a starých Babyloňanů.

NEROZLUČNÁ DVOJČATA

Na Floridě zemřeli v jednom dni jen s rozdílem několika hodin sourozenci, jednovaječná dvojčata Julián a Adrian Riesterovi, oba františkáni, ve věku 92 let. Tito bratři strávili spolu celý svůj život. Členy řádu svatého Františka byli 65 let. Oba vynikali řemeslnou zručností.

Kath-net

institucí a především vychovával slavné hledače pravdy a společného blaha. Z nich jsem vzpomněl zvláště na jezuitu otce Rudera Boškoviće, velkého vědce, jehož 300. výročí narození připadá na letošní rok. Ještě jednou se ukázalo nám všem evidentní hluboké poslání Evropy být strážkyní a obnovitelkou humanismu, který má křesťanské kořeny a který je možno označit za katolický, tzn. univerzální a integrální, humanismu, který staví do centra svědomí člověka, jeho otevřenost pro transcendentno a současně jeho smysl pro historickou realitu, schopný inspirovat rozličné politické projekty k výstavbě solidní demokracie, založené na etických hodnotách samotné lidské přirozenosti. Při pohledu na Evropu v zorném úhlu národa se starobylou a solidní křesťanskou tradicí, která je integrální součástí evropské civilizace, která usiluje o vstup do jednoty politické, jsem znovu pocítil naléhavost výzvy, která dnes oslovuje národy tohoto kontinentu: totiž aby se nebály Boha, Boha Ježíše Krista, který je láska a pravda, nikomu neodnímá svobodu, nýbrž obnovuje ji v její podstatě a dává horizont důvěryhodné naděje.

Draží přátelé, pokaždé, když Petrův nástupce skuteční apoštolskou cestu, celé tělo Církve se účastní určitým způsobem na dynamismu, společenství a vlastním poslání jeho služby. Děkuji všem těm, kteří mě provázeli a podporovali modlitbou, aby moje pastorační cesta probíhala optimálně. Když nyní děkujeme Pánu za tento velký dar, prosíme ho na přímluvu Panny Marie, Královny Chorvatů, aby to, co jsem mohl zasít, přineslo hojně plody pro chorvatské rodiny, pro celý národ a pro celou Evropu.

Bollettino Vaticano

8. června 2011

Mezitaluky redakce Světla

Překlad -lš-

Když jsem byl dítě, smýšlel jsem jako dítě, říká svatý Pavel. Platí to vlastně pro nás všechny. Já jsem např. míval v dětství představu, že dvakrát do roka je radost nás věřících tak veliká, že se nevejde do kostela a musí vyrazit do ulic. A protože je to radost z našeho Pána, musíme si ho vzít do ulic s co největší slávou s sebou. První takovou příležitostí býval slavný průvod o slavnosti Vzkříšení a druhou ještě slavnější a delší průvod o slavnosti Božího Těla. Kdo zůstal na chodníku, nemohl si toho nevšimnout a musel takřka se závisť konstatovat: Jak velice, a přitom nesmírně důstojně se lidé v tomto průvodu radují!

Pak přišly doby, kdy takové veřejné projevy křesťanské radosti narážely na překážky a zdálo se, že u toho zůstane. Když jsem se pak již v pokročilém věku účastnil slavnosti Božího Těla dvakrát v Římě a jednou na Mezinárodním eucharistickém kongresu v roce 1997 ve Vratislavi, vrátily se mi opět ony dávné představy. Od doby, kdy se v mém okolí nic obdobného nekoná, vrtá mi hlavou neodbytná otázka: Nepřestali jsme vycházet s Pánem do ulic, protože naše radost z Pána je na to už příliš malá?

Čím to, že naše radost tak ochabla? Ten, kdo si před časem myslel, že nám bohoslužby usnadní a zpříjemní, když nás osvobodí od přemíry úkonů úcty, nevěděl, co činí. Co se ve skutečnosti stalo? Lidská mysl je ošidná a spíš než k horlivosti tíhne k pohodlnosti. Těžko se ubránit pocitům, že Pán, kterému se už nemusíme tolik klanět, kterého si můžeme klidně vzít do ruky, Pán, jehož trůn můžeme dát v kostele stranou a zaujmout jeho místo, už není tak veliký a vznešený, jak jsme si dříve mysleli. Jenže když už není tak veliký a „zacházení“ s ním je tak nenáročné, pak nám už ani není tak vzácný. A kdo už nám není tak vzácný, z toho se už ani tolik neradujeme.

A jsme u toho: svou vlastní pohodlností a vlažností se při-

pravujeme o zdroj pravé křesťanské radosti. Snažíme se to nahradit různými výmysly a kreacemi, ale ta pravá radost už to není a není divu, že nás v kostele stále ubývá. Pro věřícího katolického křesťana by nemělo být nic zdrojem větší radosti než ná-

srdce.“ Je třeba poznamenat, že tato matka svěřice udělala sama všechno, co bylo v jejich silách, aby k tomuto „zmocnění“ skutečně došlo. Byl jsem několikrát svědkem toho, že vrcholem oné jedinečné slavnosti nebylo první setkání dětské duše se svým

Na slovíčko

vštevba chrámu, bohoslužeb a našeho Pána. Jak to, že chrám patří ke stále méně navštěvovaným místům? Lidé zde neprožívají opravdovou radost, dokonce ani ve chvílích největší Boží štědrosti. Kdybych mohl skrytou kamerou snímat věřící ve chvíli, kdy se vrací od svatého přijímání, dala by se z toho sestavit docela smutná podívaná. Vraceli by se zcela jinak, kdyby znali Boží Dar a byli si živě vědomi toho, kdo k nim přišel. (A neplatí to jen o věřících...!)

Přítelem, ale pózování před fotoaparátem. Ani stovka fotografií nenahradí opravdový zážitek tak osobního a tak důvěrného setkání s milujícím Pánem. To by se mělo vryt do paměti dítěte jako největší den života. Jestliže plodem prvního svatého přijímání není velká a stále rostoucí touha co nejčastěji přijímat milujícího Spasitele, je na pováženou, zda dítě skutečně vědělo, koho přijímá, a zda ho také přijímalo s opravdu čistým a milujícím srdcem.

Čím více se blížil den prvního sv. přijímání, tím více Markéta synka připravovala. Třikrát jej zavedla napřed ke sv. zpovědi, konala s ním doma pobožnost za dobré první sv. přijímání, opatřila mu na čtení knihu o Velebné Svátosti a neustále přemýšlela, jak jen synka co nejlépe duchovně vybavit k tak velkému okamžiku. Ráno před sv. přijímáním mu nedovolila s nikým mluvit, aby měl soustředěnou mysl. Šla s ním do kostela, vykonala s ním přípravné modlitby, s ním přijímala, s ním se modlila díkyčinění. Když se vrátili domů, nedovolila mu ten den žádnou všední práci, měl číst a modlit se. Starší bratři nic proti tomu nenamítali. Když oni byli u sv. přijímání, jednala s nimi maminka také tak. Večer pak řekla Jeníkovi slova, kterých si vážil po veškerý svůj život jako vzácného mateřského věna: „Synáčku, domnívám se, že se dnes Pán Bůh zmocnil tvého srdce. Slib mi, že zůstaneš hodný a čistý až do smrti. Přijímej Krista Pána často, ale varuj se svatokrádeží. Zpovídej se proto vždy upřímně. Buď poslušný, chodívej rád na katechismus i na kázání a utíkej jako před morem od lidí, kteří mluví špatné řeči.“ – Do rukopisu, v kterém nám sv. Jan Bosco tato slova matčina zachoval, poznamenal vlastní rukou: „Snažil jsem se, abych uskutečňoval rady matčiny, a zdá se mi, že od té doby se můj život zlepšil, zvláště co do poslušnosti a podřízenosti. Býval jsem vždy tvrdohlavý, míval jsem odpor proti poslušnosti a v hlavě se mi rojívaly dětské námitky proti lidem, kteří mi poroučeli nebo dobře radili.“

P. Alberti: Světec Don Bosco, Matice cyrilometodějská s.r.o., 1999

A víte, čím to začíná? Začíná to v nejednom případě už prvním svatým přijímáním. O každém prvním svatém přijímání by mělo platit to, co řekla matka Markéta Bosková svému Jeníkovi: „Synáčku, domnívám se, že se dnes Pán Bůh zmocnil tvého

O to, aby se Bůh ve svatém přijímání skutečně zmocnil srdce vašeho dítěte, musíte se, milí rodiče, postarat sami. A pokud máte obavy, že se tak nestalo, nezbyvá než začít celý tento proces znovu. Závisí na tom budoucnost vašeho dítěte a také budoucnost

církve. Nespoléhejte se v té věci jen na pastorační pracovníky. Na tomto poli existují dnes velké mezery.

Komunistický popěvek, že „bez radosti nelze žít“, má v podstatě pravdu až na to, že neví, co je to radost. Nedostatek radosti trápí současnou společnost tak citelně, že si na výrobu umělé radosti vytvořila obrovský průmysl, který ve skutečnosti zbytečně ujídá ze společného krajíce. Bůh nám skutečně vložil do srdce neodolatelnou touhu po radosti, ale protože se nevnučuje, přenechal nám plnou svobodu, jak tuto touhu uspokojit, ale ten jediný, kdo to může skutečně udělat, je On sám. Jako křesťané, tedy Boží děti, jsme také jediní, kteří to vědí nebo mají vědět, a jsme jediní, kdo k plné Boží radosti opravdu máme zcela otevřený přístup. Ta radost totiž je Bůh sám. On jediný nás vytrhl z moci temnoty, v Něm máme vykoupení a odpuštění hříchů, On je věrný obraz neviditelného Boha, v Něm bylo všechno stvořeno na nebi i na zemi, On je dřív než všechno ostatní, všechno trvá v Něm ... Náš Pán je jediný, kdo je připraven kdykoliv přijít, tak říkajíc, na pouhé zavolání, a s ním k nám přichází všechno! Zná někdo většího a ochotnějšího dárce radosti?

Kdo nevzpomíná na své první svaté přijímání jako na nenahraditelný vrchol, který nemá obdoby, a kdo za svou radost z Pána není ochoten obětovat úplně všechno, ten by se měl začít zcela vážně a odpovědně, bez ohledu na věk, začít připravovat na první svaté přijímání, protože to „první“ se zřejmě minulo svým cílem. Obdobně si troufám říct, že kněz, který nepokládá svou každodenní mši svatou za zcela nenahraditelný poklad a svou největší radost a necítí za ni nejvyšší odpovědnost před Bohem i církví, ještě neprožil svou primici. Prosme tedy za kněze a za nás všechny, abychom nezanedbávali Pánovu Hostinu, abychom všichni mohli zasednout k hostině v nebi. -ls-

Na četná přání našich čtenářů se vracíme k uveřejňování programu TV NOE v PLNÉM ZNĚNÍ a omlouváme se za drobné písmo, ke kterému jsme přistoupili z toho důvodu, aby program nezabíral více než jednu stranu.

Redakce Světla

Pondělí 27. 6. 2011: 6:05 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Laičtí misionáři v IQUITOS 7:00 Čteme z křesťanských periodik 7:05 Přijeme si... 7:25 P.S. 7:50 Attilova méta 8:00 Hlubinami vesmíru s prof. Zdeňkem Stuchlíkem (2. díl): O velmi hmotných objektech 8:45 Nágáland - Domorodci a víra [P] 9:10 Mikroregion Třemšín (4. díl) 9:20 Transport 10:00 Labyrintem víry 10:25 BET LEICHEM - vnitřní domov (18. díl): P. Jaromír Zádřapa, SDB 10:40 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 10:50 Zikův svět zvířat (13. díl) 11:15 Noeland (42. díl) 11:45 OVCE.sk: Biele ovce 11:50 Sedmihlásky 12:00 Mše svatá z kaple Telepace: k zakončení školního roku [L] 12:45 Fčeličky Strážnice 13:55 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:25 A to myslíte vážně? 14:55 U Pastýře: hostem prof. Rudolfa Zahradníka 16:00 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:10 V posteli chit-chat (13. díl) 17:00 NOEparáda (127. díl) [L] 17:50 Exit 316 (43. díl): Milost [P] 18:05 Velká laboratoř pro život - Italská nemocnice v Damašku 18:20 Svět mýma očima: Prašivá 2010 18:30 OVCE.sk: Netancuj s vlkom [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Každý den je neděle 19:10 Ekoauto (19. díl) [P] 19:25 Přijeme si... 19:45 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 20:00 Josef a jeho bratia 20:50 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem [P] 21:50 Na koberečku (75. díl) 22:00 Noční univerzita: Služba v manželství - PhDr. Josef Zeman 23:00 Tučín 23:15 Čteme z křesťanských periodik 23:20 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 23:30 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 0:05 Otázky na téma: Sexuální výchova na školách 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 28. 6. 2011: 6:05 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Czech Virtuosi - Petr Pomkla (flétna) 7:25 Momentka z ostrova krásy: Korsika 7:35 Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík 8:25 Ze života farnosti: Strážnice 8:45 Město Leopoldov 9:00 Zpívá CELÁ rodina 9:15 Atlas Charity: Frýdek - Místek (Denní Centrum sv. Josefa pro psychicky nemocné) 9:20 Youth Alive 9:35 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 9:45 Misionáři Ježíše 10:15 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 10:45 Noční univerzita: Služba v manželství - PhDr. Josef Zeman 11:45 OVCE.sk: Netancuj s vlkom 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Platinové písničky (48. díl): Dechovka 12:35 Čteme z křesťanských periodik 12:40 Attilova méta 12:50 Velká laboratoř pro život - Italská nemocnice v Damašku 13:05 Já nevím 14:20 Kulatý stůl: Astronomie a současnost 15:55 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 16:05 Přijeme si... 16:25 Cesty za poznáním: Shekawati [P] 16:50 BET LEICHEM - vnitřní domov (18. díl): P. Jaromír Zádřapa, SDB 17:05 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 17:15 Exit 316 (43. díl): Milost 17:30 Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa 17:55 Sedmihlásky 18:00 Noeland (42. díl) 18:30 OVCE.sk: Devětadesátdevět [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Zvířecí instinkty (3. díl) 19:15 Pustevny 19:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 [P] 20:00 Misijní magazín (12. díl) 21:05 Abrahám (4. díl) [P] 21:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 22:00 U pravé srdce Evropy 22:15 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór 23:05 P.S. 23:35 Přijeme si... 23:55 Čteme z křesťanských periodik 0:05 Noemova pošta 2011: červen 1:35 Poslech Radia Proglas [L].

Středa 29. 6. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 6:20 Evangelium: Slavnost sv. Petra a Pavla 6:30 U Pastýře: hostem prof. Rudolfa Zahradníka 7:30 Sedmihlásky 7:35 Noeland (42. díl) 8:05 Pro víta mundi (122. díl): PhDr. Daniela E. Komárová 8:50 Abrahám (4. díl) 9:30 Mše svatá ze svátku sv. Petra a Pavla s předáváním palií novým biskupům [L] 11:45 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:20 Hudba na pražské Loreť 12:55 Čteme z křesťanských periodik 13:00 Každý den je neděle 13:35 Jak potkávat svět (3. díl) 14:40 P.S. 15:05 Labyrintem

víry 15:30 Na koberečku (75. díl) 15:40 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 16:00 NOEparáda (127. díl) 16:50 Trnavská brána: Folklorový soubor Gymník 17:00 GOODwillBOY VI. (13. díl) [P] 17:40 JuniorTV Kopřivnice (17. díl) 18:00 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 18:30 OVCE.sk: Korunka krásy [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (11. díl): Výtvarné umění a moravský folklór 19:35 Přijeme si... [P] 20:00 Dědictví 20:35 Noční univerzita: Chození ve víře - P. Aleš Opatrný [P] 21:15 Dopis z Indie 21:35 Evangelium: Slavnost sv. Petra a Pavla 21:45 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 22:00 Stalinoва kariéra (3/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi [P] 22:35 Ekoauto (19. díl) 22:50 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 23:00 Attilova méta 23:15 Tučín 23:30 A to myslíte vážně? 0:05 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 0:15 Czech Virtuosi - Petr Pomkla (flétna) 1:20 Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 30. 6. 2011: 6:05 H2Onews (132. díl): Týdenní zpravodajský souhrn ze světa 6:15 Každý den je neděle 6:45 Čteme z křesťanských periodik 6:50 Léta letí k andělům (26. díl): Osamu Okamura 7:10 Platinové písničky (48. díl): Dechovka 7:45 Velká laboratoř pro život - Italská nemocnice v Damašku 7:55 Cesty za poznáním: Shekawati 8:20 Abrahám (4. díl) 8:55 Pustevny 9:20 Hudba na pražské Loreť 9:55 Kulatý stůl: Astronomie a současnost 11:25 Přijeme si... 11:45 OVCE.sk: Korunka krásy 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Czech Virtuosi - Petr Pomkla (flétna) 13:15 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 13:30 Exit 316 (43. díl): Milost 13:45 Transport 14:25 Pro víta mundi (122. díl): PhDr. Daniela E. Komárová 15:10 Nágáland - Domorodci a víra 15:40 Ze života farnosti: Strážnice 16:00 Zpravodajské Noeviny: 28. 6. 2011 16:15 Misijní magazín (12. díl) [P] 17:15 Cesty za poznáním: Shekawati 17:40 Návrat [P] 17:50 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 18:00 Zvířecí instinkty (3. díl) 18:30 OVCE.sk: Pomsta [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík 19:35 Atlas Charity: Frýdland nad Ostravicí (Mateřské centrum Kolečko) [P] 19:40 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2011 20:00 U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (46. díl) [P] 21:00 Přijeme si... 21:20 P.S. [P] 21:45 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2011 22:05 Mikroregion Třemšín (4. díl) 22:15 Octava dies (629. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:45 NOEparáda (127. díl) 23:35 Youth Alive 23:50 Čteme z křesťanských periodik 0:00 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2011 0:15 GOODwillBOY VI. (13. díl) 0:55 Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 1. 7. 2011: 6:05 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2011 6:20 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) 6:30 NOEparáda (127. díl) 7:20 A to myslíte vážně? - Netradiční dokument o pěší pouti. 7:55 Noční univerzita: Chození ve víře - P. Aleš Opatrný 8:35 Na koberečku (75. díl) 8:45 Večer chval - Chvála Boha modlitbou a zpěvem. 10:05 Přírodní zázraky Evropy (6. díl): Obří Evropy 11:00 Písničky Michaela Novozámské - Portrét zakladatelky Hudebního divadla dětem. 11:20 Ve jménu Ježíše (25. díl): Křesťanská Evropa 11:45 OVCE.sk: Pomsta 11:50 Sedmihlásky 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Klapka s... (26. díl): Petrem Baranem 13:10 Dědictví - Dokument o knize, která se stává legendou. 13:40 Fčeličky Strážnice - Záznam vystoupení dětského souboru Fčeličky. 14:45 Dopis z Indie - Dokument o misionářích Janu Medovi, SDB. 15:05 Tučín - Tučín je obec ležící v okrese Přerov. 15:20 Každý den je neděle - Žijte přítomným okamžikem, protože všerejšek již je pryč a zítřek nikdo nezná. 15:55 Zpívá CELÁ rodina - Dokument o muzikální rodině Celých. 16:10 Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík - šéfredaktor časopisu Brána a kazatel Církve bratrské 17:00 Abrahám (4. díl) - dokumentární snímek o jedné z nejznámějších biblických postav Starého zákona. 17:35 Pustevny - Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm. 18:00 Noeland (42. díl) 18:30 OVCE.sk: Hlásna truba [P] 18:35 Sedmihlásky 18:40 GOODwillBOY VI. (13. díl) 19:20 Přijeme si... 19:40 Zpravodajské Noeviny: 30. 6. 2011

20:00 Kulatý stůl: Cyril a Metoděj 21:30 Na koberečku (75. díl) 21:45 Já nevím - italský televizní film. 23:00 Nedělní čtení: 14. neděle v mezidobí [P] 23:30 Transport - Mladí po stopách Etty Hillesum. 0:10 Stalinoва kariéra (3/5): Rusko od Romanovců ke Stalinovi 0:45 Přijeme si... 1:05 Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 2. 7. 2011: 6:05 Misijní magazín (12. díl) - Misijní kuchyně Rodiny Donum Dei. 7:05 Mikroregion Třemšín (2. díl) 7:15 P.S. 7:40 Ze života farnosti: Strážnice - volný cyklus, ve kterém navštěvujeme farnosti křesťanských církví u nás i v zahraničí. 8:00 Ve jménu Ježíše (26. díl): Království Boží a ostatní království [P] 8:25 Sedmihlásky - zpívání s dětmi. 8:30 Noeland (42. díl) 9:00 Felicjanek 10 - krátký animovaný příběh věnovaný památce Jana Pavla II. 9:10 Zvířecí instinkty (3. díl) - Dokument o známých i méně známých zvířatech. 9:40 NOEparáda (127. díl) 10:35 GOODwillBOY VI. (13. díl) 11:15 JuniorTV Kopřivnice (9. díl) 11:35 Moja planéta: Život 11:40 Tučín 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [P] 12:10 Abrahám (4. díl) 12:45 Přijeme si... 13:10 Cesty za poznáním: Shekawati 13:35 Laičtí misionáři v IQUITOS 14:00 Noekreace aneb Vandrování (93. díl) - soutěžní pořad o pěkné knižní ceny. 14:10 Youth Alive - Vzdělání pro změnu chování v životě. 14:25 Chůvičky: Divadlo Hroznová Lhota 16:05 Platinové písničky (48. díl): Dechovka 16:35 Transport 17:10 Město Leopoldov 17:25 Nágáland - Domorodci a víra 17:50 Moja planéta: Lásky 18:00 Barberbieni - Dobrodružný animovaný film o Pavlince - dceři nově jmenovaného kapitána Švýcarské gardy ve Vatikánu a třech včelkách z kamenného erbu slavného rodu Barberbieni. 19:00 Enter the GODZONE [P] - Koncert kapely eSPé, Christallinus a Godzone tímu, svědectví. 21:10 Hlubinami vesmíru s Petrem Horálkem [P] - O ustavení dalekohledu a o VIP objektech vhodných pro pozorování i pro začátečníky. 21:55 Labyrintem víry 22:20 Cyrilometodské dny Terchová 2010 [P] - Cyrilometodské dny v Terchově venované Roku křesťanské kultury 2010. 22:50 Velká laboratoř pro život - Italská nemocnice v Damašku 23:00 U Pastýře: hostem prof. Rudolfa Zahradníka 0:05 Fčeličky Strážnice 1:10 Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 3. 7. 2011: 6:10 Laičtí misionáři v IQUITOS - Dokument o práci laických misionářů v Iquitosu. 6:35 Zpívá CELÁ rodina 6:50 Každý den je neděle 7:20 Cesty za poznáním: Shekawati 7:45 Jak potkávat svět (3. díl) - V tomto díle kromě Josefa Fojty, který Jiřího Pavlicu doprovází na klavír, budou hosty doc. Tomáš Novotný a zpěvačka Barbora Baranová. 8:50 Misionáři Ježíše 9:15 Kořeny - Cesta ve stopách Ježíše Krista a biblických událostí vůbec, po Izraeli, Jordánsku a Egyptě. 10:00 Trnavská brána: Folklorový soubor Gymník 10:10 Na koberečku (75. díl) 10:30 Mše svatá z Terchové /SK/ [L] 11:50 Čteme z křesťanských periodik [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Benedikta XVI. [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:05 Platinové písničky: Dechovka 13:35 Pro víta mundi (135. díl): Josef Vlček (2. díl) 14:10 Noční univerzita: Chození ve víře - P. Aleš Opatrný 14:50 Noekreace aneb Vandrování (94. díl) [P] 15:00 Slavnostní koncert z Terchové /SK/ [L] 16:20 Exit 316 (43. díl): Milost 16:35 Zvířecí instinkty (4) [P] - Dokument zachycující objektivem život různých druhů zvířat. 17:00 Noeland (17. díl) [P] 17:25 Sedmihlásky [P] 17:30 Ve jménu Ježíše (26. díl): Království Boží a ostatní království 17:55 GOODwillBOY VI. (13. díl) 18:40 Dědictví 19:10 Lurdy 19:40 Přijeme si... [P] 20:00 Octava dies (630. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 20:30 Arriaga žije [P] 21:40 Abrahám (4) 22:15 Život zvířat 23:00 Společně na cestě 23:15 Cesta k andělům (54. díl): Bronislav Matulík 0:05 Zpravodajský souhrn týdne 0:45 Tučín 1:00 Poslech Radia Proglas [L].

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA ČERVENEC 2011

Všeobecný: Aby křesťané přispívali ke zmírnění materiálního a duchovního utrpení nemocných s AIDS, zvláště v nejchudších zemích.

Misijní: Za řeholníky a řeholnice v misiích, aby byli svědky evangelijní radosti a živými znameními Kristovy lásky.

Úmysl našich biskupů: Za pokřtěné, kteří žijí ve vlažném vztahu k Bohu a církvi, aby objevovali, co to znamená „stát se živými kameny pro duchovní chrám, rodem vyvoleným a svatým lidem, který patří Bohu jako vlastnictví“.

V sobotu 9. 7. 2011 v 17 hod. se uskuteční **IX. BENEFIČNÍ KONCERT** pro záchranu kulturní památky kostela sv. Jana Křtitele v Horním Údolí. Koncert se bude konat **na poutním místě Panny Marie Pomocné (Mariahill) u Zlatých Hor**. Účinkují: Michaela Kapustová, Richard Pohl, Matěj Benda, Petr Král, Josef Moravec. Srdečně zve duchovní správa.

MALÁ POUŤ K NEPOSKVRNĚNÉMU SRDCI PANNY MARIE NA KLOKOTECH v sobotu 2. července 2011 – P. Vlastimil Kaldlec, OMI. Mše svatá v 10 hod. • beseda v 11 hod. • poté modlitba zpívaných Klokotských hodinek. Srdečně zvu Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkrvněné.

NORBERTINUM – VÍCEÚČELOVÉ CENTRUM nabízí návštěvníkům možnost strávit klidný čas na poutním místě **Svatý Kopeček u Olomouce** v tichém prostředí, v sousedství kláštera sester premonstrátek, v jednolůžkových pokojích. **Více informací:** www.premonstratky.cz/centrum • e-mail: info@premonstratky.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na **exerciie** na téma **VÝZVA LÁSKY** (zamyšlení nad kvalitou lásky) – „**Jak mám prokazovat lásku stále znovu někomu, kdo mě neustále odmítá?**“ Program se uskuteční ve dnech **12.–17. 7. 2011**. Příjezd do Norbertina 12. 7. 2011 do 16 hodin, zakončení v neděli ve 13 hodin. **Více informací** na www.premonstratky.cz/centrum. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 3. 7. 2011** na e-mail: info@premonstratky.cz.

Liturgická čtení

Neděle 26. 6. – 13. neděle v mezidobí

1. čt.: 2 Král 4,8–11,14–16a

Ž 89(88),2–3,16–17,18–19

Odp.: 2a (*Na věky chce zpívat o Hospodinových milostech.*)

2. čt.: Řim 6,3–4,8–11

Ev.: Mt 10,37–42

Slovo na den: Kdo ztratí svůj život pro mě, nalezne ho.

Pondělí 27. 6. – nez. pam. sv. Cyrila Alexandrijského

1. čt.: Gn 18,16–33

Ž 103(102),1–2,3–4,8–9,10–11

Odp.: 8a (*Hospodin je milosrdný a milostivý.*)

Ev.: Mt 8,18–22

Slovo na den: Na druhý břeh.

Úterý 28. 6. – památka sv. Ireneje

1. čt.: Gn 19,15–29

Ž 26(25),2–3,9–10,11–12

Odp.: 3a (*Tvou dobrotu, Pane, mám na zřeteli.*)

Ev.: Mt 8,23–27

Slovo na den: Pane, zachraň nás!

Hyneme!

večer:

1. čt.: Sk 3,1–10

Ž 19(18),2–3,4–5

Odp.: Řim 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)

2. čt.: Gal 1,11–20

Ev.: Jan 21,15–19

Slovo na den: Miluješ mě více než ti zde?

Středa 29. 6. – slavnost sv. Petra a Pavla

1. čt.: Sk 12,1–11

Ž 34(33),2–3,4–5,6–7,8–9

Odp.: 5b (*Pán mě vysvobodil ze všech mých obav.*)

2. čt.: 2 Tim 4,6–8,17–18

Ev.: Mt 16,13–19

Slovo na den: To ti nezjevilo tělo a krev.

Čtvrtek 30. 6. – svátek Výročí

posvěcení olomoucké katedrály

(v ostatních diecézích: **nez. pam. svatých promoučedníků římských**)

1. čt.: 1 Král 8,22–23,27–30

(nebo jiné z Lekt. V)

Ž 84(83),3,4,5+10,11

Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték,*

Hospodine zástupů!)

Ev.: Mt 16,13–19 (nebo jiné z Lekt. V)

Slovo na den: Na té skále zbudují svou církev.

Pátek 1. 7. – slavnost Nejsvětějšího

Srdce Ježíšova

1. čt.: Dt 7,6–11

Ž 103(102),1–2,3–4,6–7,8+10

Odp.: 17a (*Hospodinova láska od věků pro ty, kdo se ho bojí.*)

2. čt.: 1 Jan 4,7–16

Ev.: Mt 11,25–30

Slovo na den: Jsem tichý a pokorný srdcem.

Sobota 2. 7. – památka Neposkrvněného

Srdce Panny Marie

1. čt.: Iz 61,9–11

1 Sam 2,1,4–5,6–7,8abcd

Odp.: srov. 1a (*Mé srdce jáásá v Bohu, mém spasiteli.*)

Ev.: Lk 2,41–51

Slovo na den: Všechno uchovávala ve svém srdci.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

25. ČERVNA – 2. ČERVENCE 2011

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 26. 6.		PO 27. 6.		ÚT 28. 6.		ST 29. 6.		ČT 30. 6.		PÁ 1. 7.		SO 2. 7.			
Antifona	812	912	826	928	1708	1924	1405	1580	1637	1854	772	870	1653	1870		
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	812	913	827	928	1708	1925	1406	1580	1638	1854	772	870	1653	1870		
Antifony	813	914	828	929	843	946	1407	1581	1639	1855	773	871	906	1014		
Žalmy	813	914	828	930	843	946	813	914	813	914	813	914	906	1014		
Krátké čtení a zpěv	816	917	831	933	1710	1926	1407	1581	1639	1855	773	871	1654	1871		
Antifona k Zach. kantiku	702	792	831	933	1403	1577	1407	1582	1639	1856	774	872	1384	1551		
Prosby	817	917	831	933	1711	1927	1407	1582	1640	1856	774	872	1655	1872		
Závěrečná modlitba	702	792	1402	1576	1403	1577	1408	1582	1640	1857	774	873	1384	1551		
Modlitba během dne:																
Hymnus	817	918	832	934	848	952	1264	1402	792	890	1264	1402	910	1019		
Antifony	818	919	833	935	848	952	1408	1583	1641	1857	775	873	910	1019		
Žalmy	818	919	833	935	849	953	1265	1403	879	985	1265	1403	911	1019		
Krátké čtení	820	921	835	937	851	955	1408	1583	1641	1857	775	873	913	1022		
Závěrečná modlitba	702	792	835	938	851	955	1408	1582	1640	1857	774	873	913	1022		
Nešpory:	SO 25. 6.															
Hymnus	807	907	821	922	837	939	1409	1584	1409	1584	768	866	776	874	915	1024
Antifony	808	908	822	923	838	940	1404	1578	1410	1585	769	866	776	875	916	1025
Žalmy	808	908	823	924	838	940	1670	1889	1678	1897	769	867	776	875	916	1025
Kr. čtení a zpěv	810	911	825	926	840	943	1404	1578	1410	1585	771	869	778	877	918	1027
Ant. ke kant. P. M.	702	792	702	792	840	943	1404	1579	1411	1585	771	869	779	877	703	793
Prosby	811	911	826	927	841	944	1405	1579	1411	1586	771	869	779	877	918	1028
Záv. modlitba	702	792	702	792	1402	1576	1405	1580	1408	1582	774	870	774	873	703	794
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1238	1374	1242	1379	1238	1374	1242	1379	1238	1374

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

**MOCNĚJŠÍ NEŽ ZLO • JAK ROZPOZNÁVAT
A PŘEMÁHAT ZLÉHO DUCHA A VYHÝBAT SE MU**
*Gabriele Amorth - Roberto Italo Zanini • Z italštiny přeložil
Zlatoprav Lounský*

Kniha představuje na základě zkušeností světoznámého exorcisty a mariologa G. Amortha život člověka jako ustavičné záporování se zlem. K tomu, abychom mohli úspěšně zápasit, musíme znát svého nepřítele, zvláště je-li jeho „základní zbraní klam a podvod – pak plnost poznání znamená polovinu úspěchu. Plným vítězstvím je láska, k níž člověk dospívá prostřednictvím modlitby.“ (Amorth) Kniha je vynikajícím průvodcem na každodenní cestě ke svatosti.

Paulínky • Brož., 125x200 mm, 312 stran, 290 Kč

NOCÍ DUŠE KE SVOBODĚ

Gerald G. May • Z angličtiny přeložila Monika Kršková

Knihu G. May napsal mj. proto, že dle jeho přesvědčení je jak starší, tak moderní pojetí temné noci chybné. Temná noc není vyhrazena pouze světcům, může zasáhnout každého člověka. Ale na druhou stranu jde o něco mnohem důležitějšího, než je pouhé životní neštěstí nebo nepřízeň osudu. Je to hluboká proměna, která člověka přiblíží k nepopsatelné svobodě a radosti.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 137x195 mm, 148 stran, 189 Kč*

UZDRAV MĚ, PANE

Elias Vella • Z angličtiny přeložil Jiří Gračka

Autor provádí čtenáře postupně všemi oblastmi lidské osobnosti, které potřebují uzdravení. Přitom zdůrazňuje, že k úplnému uzdravení dojde tehdy, když se člověk setká s Kristem. Na konci každé kapitoly jsou otázky k zamyšlení pomáhající čtenáři v konkrétní modlitbě.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 117x180 mm, 112 stran, 119 Kč

JAKO OHNIVÝ ŠÍP

*Charles Journet • Výbor z listů připravila Marie-Agnès Cabanne
Z francouzštiny přeložili Dagmar a František X. Halasovi*

Doslov Dagmar Halasová

Kardinál Charles Journet (1891–1975) působil téměř po celý svůj život jako profesor ve velkém semináři ve švýcarském Fribourgu, kde přednášel dogmatickou teologii. Krátké inspirace, které jsou v této knize předloženy, byly vybrány přibližně z 1500 dopisů, napsaných v letech 1936 až 1975. Adresáty byli muži i ženy z nejrůznějších prostředí i stavů: svobodní lidé i osoby žijící v manželství, řeholníci a řeholnice, kněží, mládež i osoby pokročilého věku. Původem byli většinou Švýcaři a Francouzi, několik jich žilo ve vzdálenějších zemích. Jediným cílem rozsáhlé korespondence otce Journeta bylo získat druhé pro Boha, zapálit je pro evangelium a povzbuzovat je na krásné i náročné cestě s Kristem.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé vydání
Brož., 117x180 mm, 184 stran, 195 Kč*

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.